

PRÍRUČKA PRO ŘIDIČE

OSOBNÍHO VOZU

» TATRAPLAN «

II. VYDÁNÍ

1950

Tatra

NÁRODNÍ PODNIK

KOPRIVNICE

PŘÍRUČKA PRO ŘIDIČE

(TECHNICKÝ POPIS A NÁVOD K OBSLUZE)

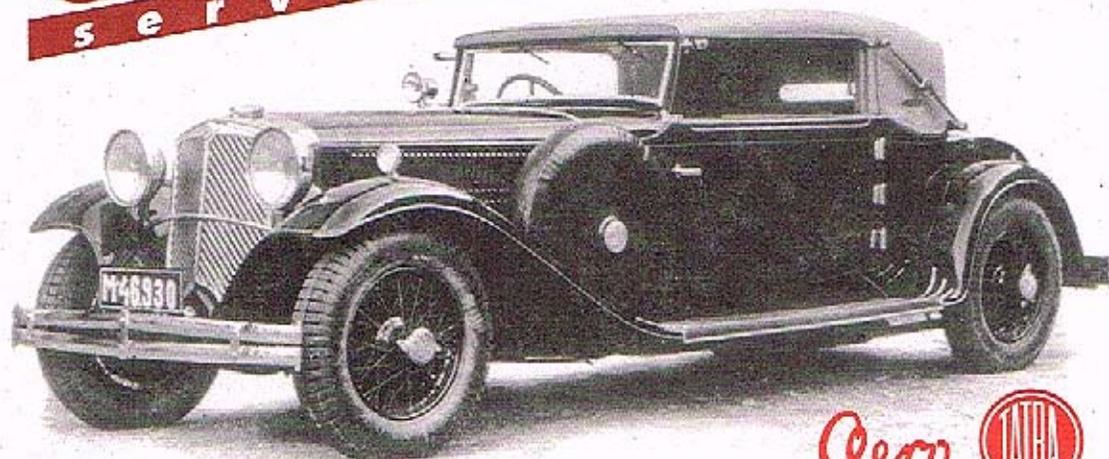
PROUDNICOVÉHO OSOBNÍHO VOZU

»TATRAPLAN«

TYP T-600 — 4 VÁLCE — OBSAH 1.950 cm³

Veteran
service

Aktuální nabídka
www.veteranservice.cz

Aero

Výroba dobového příslušenství, profilových těsnění na historická vozidla
a náhradních dílů na vozy Aero a Tatra

II. VYDÁNÍ

(Platí pro vozy od výr. čísla 70.877 s motory

od č. 600.854.85.40!)

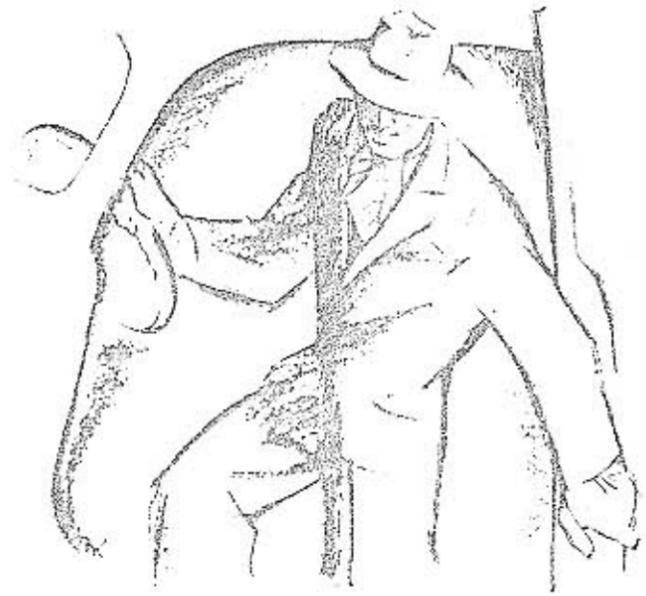
Tatra

NÁRODNÍ PODNIK

KOPŘIVNICE

1950

Dříve než vstoupíte do vozu ...

...několik slov o Tatraplanu

Závody Tatra, n. p., dávají vám do rukou moderní vůz, výsledek padesátiletých zkušeností v automobilním oboru. Tatraplan představuje moderní konstrukci automobilu — nosnou proudnicovou karoserii, vzduchem chlazený motor vzadu a nezávisle odpérovaná kola vpředu i vzadu. Tatra byla průkopníkem těchto myšlenek, které dnes po více než 15 letech vítězí v celém automobilním světě.

3

Obsah:

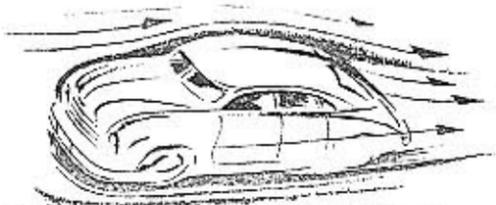
	Strana
Dříve než vstoupíte do vozu — několik slov o Tatraplanu	3
Proudnicová karoserie	6
Vzduchem chlazený motor	6
Nezávislé pérování	7
Konstrukční detaily	8—9
Příprava vozu k jízdě	10—11
Přístrojová deska a ovládací páky	12—13
Spouštění motoru	14
Jízda	15—17
Zastavování	18
Zajíždění nového vozu	19
Mazání motoru a podvozku	20—22
Otvírání kapot a posouvání sedadel	23—24
Topení a větrání	25
Péče o lakování a polštářování	25
Péče o vůz v zimě	26
Výměna kol	27—29
Seznámíme se blíže s konstrukcí Tatraplanu	30—31
Motor	32—35
Chlazení motoru	36
Tlakové mazání motoru	36
Svíčky	37
Spouštěč	38
Rozváděcí skříňka	38
Palivový systém	39
Karburátory	39—40
Karburátor SOLEX 32 UBIP	41—42
Schema karburátoru	43
Součásti, které mají vliv na seřízení karburátoru	44—45
Udržování karburátoru	46
Seřizování volného chodu	46
Seřizování 2 karburátorů	47
Zapalování	47

4

	Strana
Náhon	48
Spojka	48
Převodová skříň	48
Skříň zadní nápravy	49
Zadní náprava	49
Péče o motor, která se vyplácí	50
Seřízení rozdělovače	51
Nastavení vůle spojky	52
Seřízení vůle ventilů	52—55
Něco o elektrickém zařízení	56
Dynamo	56
Baterie	57
Světlomety	58
Výměna žárovky u světlometů	58
Žárovky a pojistky	58
Výměna žárovek u ^{levic} posuvání a stop světel	59
Výměna žárovek k osvětlení evidenčního čísla	60
Osvětlení prostoru motoru a připojení montážní lampy	61
Zapojení elektrického zařízení PAL-MAGNETON	62—63
Přední náprava a řízení	64
Přední náprava	64—65
Seřízení kol	66
Řízení	66
Tlumiče nárazů	66
Brzdy	67
Brzdová kapalina	68
Odvzdušnění brzd	69
Seřízení brzdových čelistí	70
Ruční brzda	71
Ústřední tlakové mazání	71—72
Váš vůz v číslech (technická data)	73—76
Nakonec něco o poruchách	77
Poruchy a jejich odstranění (tabulky)	78—79

5

Proudnicová karoserie

Tatraplanu jest svařena z ocelového plechu a vytváří pevně uzavřené těleso, které nahrazuje rám vozu a poskytuje posádce bezpečnou ochranu. Vnější tvar karoserie jest přísně proudnicový a snižuje jízdní odpory na minimum. To se projevuje zejména v nízké spotřebě paliva, která i při rychlé jízdě se pohybuje kol 11 l na 100 km. V karoserii jest zavěšen motor a obě nápravy a díky bezrámové konstrukci jest váha vozu malá, přestože vůz jest stavěn velmi důkladně s ohledem na špatné silnice, na kterých jeho kvalita obzvláště vyniká.

Vzduchem chlazený motor

umístěný vzadu vozu představuje nejmodernější a neúčelnější řešení. Přímé chlazení motoru vzduchem zaručuje bezpečný provoz za každého počasí.

V zimě nám ušetří starosti s vypouštěním vody a s ohříváním motoru při delším čekání. Zaručuje okamžitou pohotovost vozu a urychlí ohřátí motoru na provozní teplotu.

V létě jest zaručeno dobré chlazení i při těch největších vedrech, kdy vedou chlazené motory již „vaří“ a nutno stále dbáti na doplňování vody. Stačí si jen uvědomiti, že u vodou chlazených motorů při vnější teplotě vzduchu 20° C a chladiči teplém 80° C je k dispozici tepelný spád 60° C, který se při zvýšení vnější teploty na 50° C zmenší na polovic! Následkem toho se chlazení zhorší o 50%. Naproti tomu u vzduchem chlazeného motoru při teplotě válců 180° C se za stejných podmínek zhorší chlazení pouze o 19%! Při tom odpadá jakákoliv starost s dopl-

6

ňováním vody! K chlazení motoru potřebujeme následkem většího tepelného spádu menší množství vzduchu než u motoru vodou chlazeného.

Nejen, že odpadne choulostivý a drahý vodní chladič, který je zdrojem častých poruch, ale při nahodilém zadření nebo porouchání jednoho válce nemusíme nahradit celý blok válců motoru a stačí vyměnit pouze jeden laciný a snadno přístupný válec.

Umístěním motoru vzadu nepřenáší se do vozu ani hluk, ani horko a ani zápach motoru. Při jízdě Tatraplanem slyšíte jenom svištění vzduchu a i při velmi rychlé jízdě vás neobtěžují vibrace dlouhého kardanového hřídele — Achilovy paty vozů se zadním náhonem a motorem vpředu. Tatraplan nemá kardanový hřídel a nemá ani vibrací. Plochý čtyřválcový motor jest lépe vyvážen než čtyřválec řadový (síly druhého řádu se nescítají). Moderní krátkozdvihová konstrukce motoru zaručuje nízkou pístovou rychlost i při 4000 ot/min. Tatraplan jest stvořen pro dlouhé jízdy! Po několik set km dlouhé nepřetržité jízdě vystoupíte z vozu svěží a překvapí vás vysoká průměrná rychlost, kterou dosáhnete, aniž byste ztratil pocit bezpečnosti!

Nedejte se oklamat klidnou a tichou jízdou a sledujte rychlost na rychloměru! Uvědomte si, že brzdicí dráha z rychlosti 130 km/hod. jest 2,5krát delší než z rychlosti 80 km/hod.

Nezávislé pérování

všech kol, spolu s příznivým rozdělením váhy na obě nápravy zajišťuje vozu neobvykle dobré sezení na silnici a bezpečnou jízdu i po rozbitých silnicích. Malé neodpérované váhy kol snadno sledují nerovnosti vozovky, aniž by se jimi způsobené výkyvy přenášely na karoserii. Široké nízkotlaké pneumatiky, spolu s teleskopickými hydraulickými tlumiči, přispívají v nemalé míře k pohodlné a bezpečné jízdě. Torsní pérování s gumovými silent-

7

bloky zaručuje stálý kontakt kol se zemí a sešlápnutím účinně hydraulické brzdy zastavíte vůz bezpečně na krátkou vzdálenost i na rozbité cestě.

Jistě, že si oblíbíte Tatraplan již po krátké jízdě a rozmnožíte tak velkou rodinu spokojených jezdců na vozech Tatra.

Konstrukční detaily.

Motor jest plochý čtyřválec (flat-four) vzduchem chlazený. Chlazení je nucené, ventilátorem s profilovanými lopatkami.

Kulový spalovací prostor se šikmými ventily. Motor tvoří s převodovou skříní a zadní osou jeden agregát, uložený na gumě v zadní části karoserie. Nezávislé pérování všech kol umožňuje dobré sezení vozu i na špatných cestách. Pérování vzadu torsními tyčemi, vpředu dvěma půleliptickými, příčnými, listovými pery. Razení rychlosti pákou pod volantem.

Samonosná ocelová karoserie proudnicového tvaru. I spodek vozu jest úplně zakrytý.

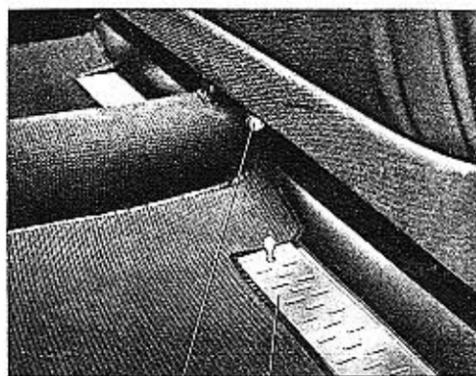
Přední sklo jest lomené, bez středního sloupku. Tvar karoserie jest úplně hladký, kliky, závěsy, reflektory atd. jsou zapuštěny do karoserie. Zadní kola mají boční kryty. Přední a zadní blatníky jsou spojeny v jeden ladný celek.

8

Přední sedadlo jest nedělené a přestavitelné. Jelikož řadičí páka jest na volantu a ruční brzda pod přístrojovou deskou, jest prostor pro nohy úplně volný.

Vytápění vozu jest provedeno velmi pečlivě. Podlaha má dvojité dno, kterým proudí teplý vzduch od motoru a jeho výstup do karoserie se dá regulovat šoupátkem pod předními sedadly.

Větrání vozu jest provedeno kanálem zepředu vozu, ústícím do karoserie za předním sklem a umožňuje jízdu při velkých rychlostech se zavřenými okny.

1. Páčka pro posunutí sedadla
2. Šoupátko k regulaci topení

400 F 045

9

A nyní připravíme vůz k jízdě...

Před jízdou:

1. Přezkoušet stav oleje.

Plnicí hrdlo je vzadu na motoru, uzavřeno odvětrávacím, natřeným červenou barvou.
Množství 9 l značkového oleje 12° E při 50° C pro léto.
Na zimu značkový olej 6—8° E při 50° C.
Stav oleje změřit měřicí tyčkou.
Nikdy neplnit olej nad horní označení na měřicí tyčce.
Výměna letního oleje každých 2000 km.
Výměna zimního oleje každých 1500 km.
Nepoužívejte olej nezaručeného původu!

2. Přezkoušet stav paliva.

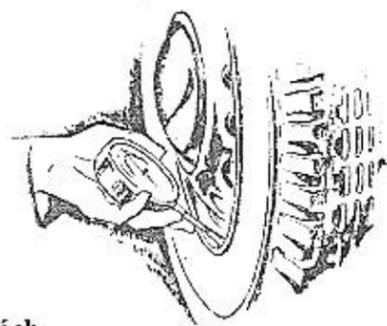
Plnicí hrdlo palivové nádrže je pod přední kapotou.
Obsah nádrže je 56 l včetně rezervy.

10

Pro prvních 5000 km se doporučuje přidat do paliva vrchní mazání.

Otevřít kohout pro přívod paliva (pokud je u vozu montován)!

Nepoužívat paliva s nižším oktanovým číslem než 70.

3. Přezkoušet tlak v pneumatikách.

Pneumatiky musí být správně nahuštěny — tím se šetří.

V létě pneumatiky přední osy mají mít tlak 1,5 atm., zadní osy 1,8 atm.

V zimě pneumatiky přední osy mají mít tlak 1,7 atm., zadní osy 2 atm.

Sněhové řetězy používejte pouze v nutném případě a po nejkratší možné dobu.

Nezapomeňte také vzít s sebou všechny předepsané vozové i osobní doklady!

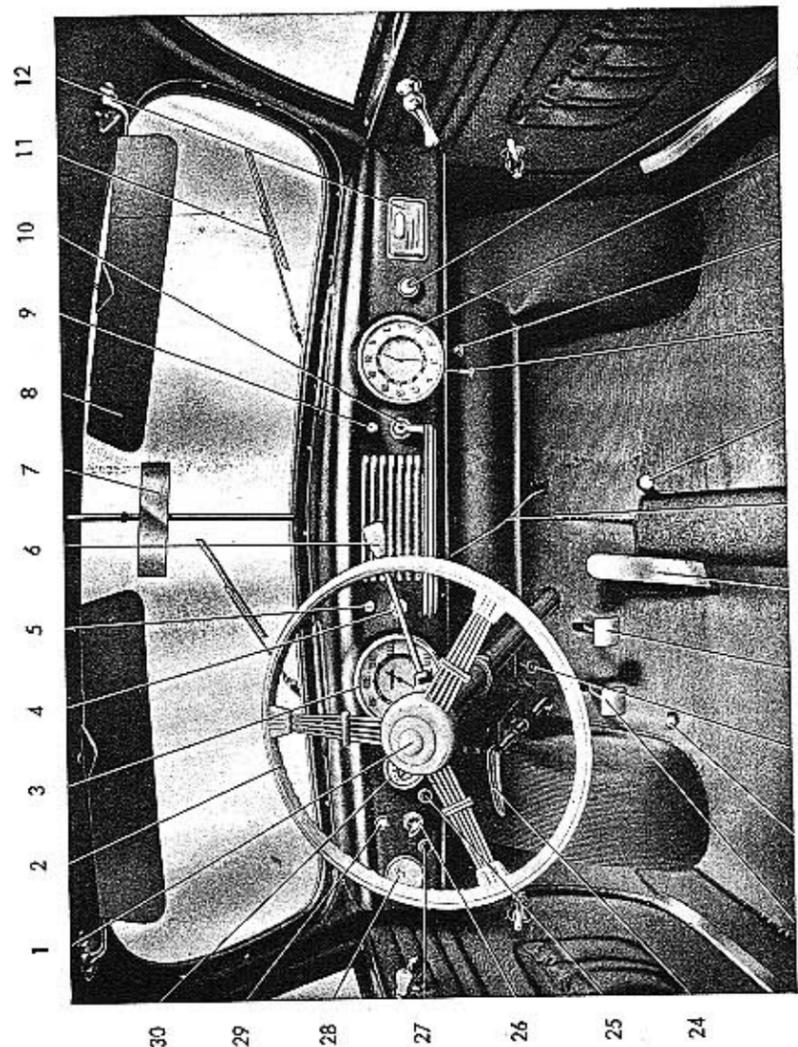
Správná péče o vůz ušetří vám hodně peněz a hněvu.

11

Zde je přístrojová deska a ovládací páky...

1. Tlačítko houkačky	17. Pedál ústředního mazání
2. Volant	18. Bowden karburátoru (samospouštěč)
3. Rychloměr (tachometr)	19. Akcelerační pedál (plyn)
4. Knoflík samospouštěče	20. Nožní brzda
5. Vypínač stírače skla	21. Uzavírací kohout paliva
6. Rychlostní páka	22. Přepínač světel
7. Zpětné zrcátko	23. Pedál spojky
8. Stínítko proti slunci	24. Ruční brzda (poloha: zabrzděno!)
9. Vypínač osvětlení přístrojové desky	25. Červená kontrolní lampa dynama
10. Přepínač ukazovatele směru	26. Klíček zapalování
11. Stírač skla	27. Zelená kontr. lampa mazání
12. Popelníček	28. El. měřič benzínu
13. Zapalovač cigaret	29. Zapínací tlačítko spouštěče
14. Hodiny	30. Teploměr oleje
15. Táhlo větrání	
16. Knoflík k natahování hodin	

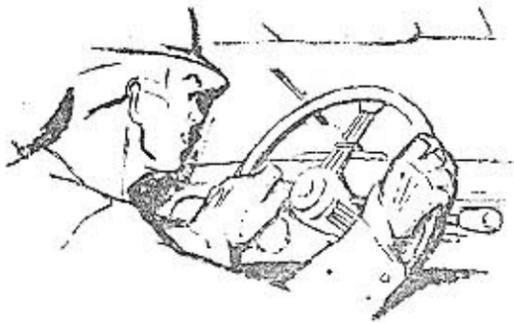
12

630 F 041

13

Spustíme motor...

1. Řadící páku na volný chod.

2. Zastrčit klíček do rozváděcí skříňky.

Rozsvítí se červené světlo na přístrojové desce.
Otočením klíčku do polohy.

0 pro denní jízdu — zapalování zapnuto
1 městská světla
2 dálková světla.

Ztlumení dálkových světel na potkávací se provede sešlápnutím přepínacího pedálu nalevo od pedálu spojky.

3. Spouštění motoru.

Vytáhne se knoflík samospouštěče a stiskne se knoflík spouštěče.

Během spouštění nepřidávat nohou plyn.

Když motor naskočí, knoflík spouštěče ihned uvolnit.

Na přístrojové desce se rozsvítí zelené světlo — vedení tlakového oleje je v pořádku. Při zvýšení otáček motoru červené světlo zhasne — dynamo nabíjí baterii. Po naskočení motoru

posuňte samospouštěč do mezipolohy — jinak je motor přesyrcen palivem.

Opakované krátké spouštění uvede motor dříve do chodu, než dlouhé.

4. Zahřátí motoru.

Motor při nízkých otáčkách zahřát.

Motor se ničí, když se rozzjždíme při studeném motoru rychlým tempem a při plném zatížení motoru.

Po zahřátí motoru knoflík samospouštěče úplně zastrčit.

Občas bowden samospouštěče přezkoušet, aby správně pracoval.

a pojedeme...

1. Povolit ruční brzdu.

Rukojeť ruční brzdy otočit o 90° do svislé polohy a zatlačit až po doraz.

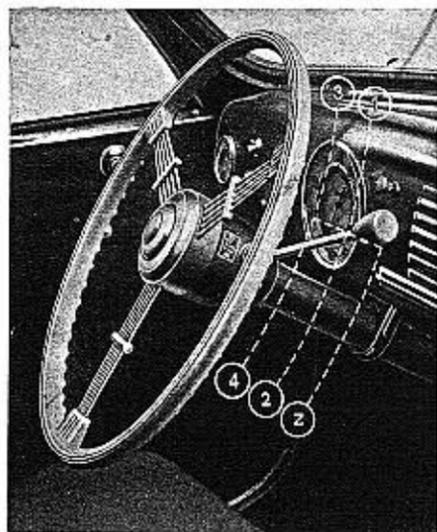
Ruční brzda je určena pro zabrzdění vozu na místě a pro použití v nouzovém případě.

2. Vypnout spojku.

Sešlápnout spojkový pedál a po zasunutí rychlosti pomalu pouštět; tím se dosáhne plynulého rozzjždění.

3. Zařazení rychlostí.

Řadící páka je pod volantem. Při jízdě řadí se rychlosti postupně za sebou. Poloha řadící páky při jednotlivých rychlostech je naznačena v obrázku.

Řazení rychlostí.

Je-li rychlostní páka v neutrální poloze (t. j. žádný rychlostní stupeň není zařazen), udržuje pérové pojistné zařízení páku v rovině, kde se řadí 1. a 2. rychlost! Při řazení těchto rychlostí se tedy prostě rychlostní páka vychýlí rovnoběžně s okrajem volantu do polohy 1. nebo 2. rychlosti, aniž by se předtím na ni jakkoliv tlačilo ve směru sloupu volantu!

Při řazení 3. nebo 4. rychlosti nutno rychlostní páku nejdříve uvést do neutrální polohy mezi 1. a 2. rychlostí, pak přitáhnout páku vzhůru směrem k volantem, načež teprve pohybem rovnoběžným s okrajem volantu zařadí 3. případně 4. rychlost!

Stejně je tomu při řazení zpáteční rychlosti, kde se rychlostní páka z neutrální polohy nejdříve potlačí směrem sloupu volantu a pak teprve pohybem v rovině rovnoběžné s okrajem volantu se rychlost zařadí.

Zvláště opatrně nutno postupovati při řazení ze 3. nebo 4. na 2. nebo 1. rychlost! Při tom se nejdříve rychlostní páka uvede

do střední polohy mezi 3. a 4. rychlostí, zde se tlak ruky uvolní, aby pérový pojistný mechanismus mohl sám vrátit rychlostní páku směrem dolů do roviny řazení 1. a 2. rychlosti a pak se teprve zařadí žádaná rychlost!

Pohyb dolů nesmí být nikdy prováděn násilně, aby se rychlostní páka nepřetlačila až do roviny řazení zpáteční rychlosti!

Je-li řazení v pořádku, jde vždy lehce a každá násilná manipulace je zbytečná a škodlivá!

Při jízdě městem doporučujeme používat 3. rychlosti, kdežto 4. rychlost je určena pro jízdu na volné cestě.

Při jízdě nesmí být přestoupeny následující rychlosti:

- 1. rychlost 34 km/hod.
- 2. rychlost 55 km/hod.
- 3. rychlost 85 km/hod.
- 4. rychlost 130 km/hod.

Druhá, třetí a čtvrtá rychlost jsou synchronisovány. Při řazení těchto rychlostí přesunovat řadící páku pomalu, aby mohla nastat synchronisace.

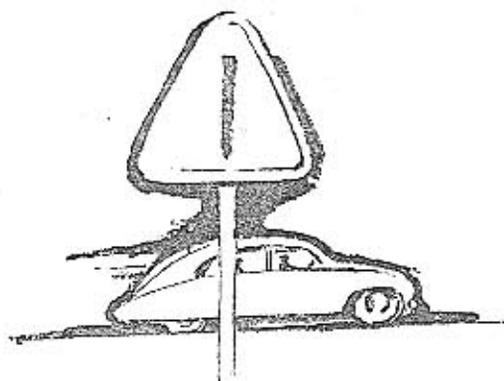
Při sjíždění táhlých kopců možno přeřazením nižší rychlosti použít motoru jako pomocné brzdy.

4. Mazání.

Pozorovat tlak oleje — zelené světlo na přístrojové desce musí svítit.

Nesvítili, je nutno ihned zastavit a zjistit příčinu.

Bez mazání se nesmí pokračovat v jízdě.

1. Ubrat plynu.

Povolí se pedál plynu.

2. Vyšlápnout spojku.

Až rychlost vozu poklesne — vyšlápnout spojku, vysunout řadičí páku do polohy na volný chod (neutrální poloha) a pedál spojky opět uvolnit.

3. Zabrzdění.

Vůz se zastaví sešlápnutím pedálu nožní brzdy. Rukojeť ruční brzdy vytáhnout a otočit o 90° do vodorovné polohy.

4. Vytáhnout klíček zapalování.

Klíček zapalování otočit do polohy 0 a vytáhnout. Červené světlo na přístrojové desce zhasne. Zapalování nikdy nenechat zapnuté — stojí-li motor; vybíjí se tím totiž baterie a další spouštění je ztíženo.

5. Zajištění brzd.

Stojí-li vůz do kopce, zařadit první nebo zpáteční rychlost. Zamknout dveře vozu!

Při zajištění nového vozu rozhodujete o jeho dobrých vlastnostech!

Motor se zaběhává již na brzdě v továrně. Potom se celý vůz pečlivě přezkouší, než se předá zákazníkovi. Zákazník sám si provádí zajištění vozu, které je velmi důležité pro životnost, hospodárnost a výkon vozu.

Jest to vlastně to nejjemnější opracování, které se nedá provést na obráběcích strojích. Povrch jednotlivých po sobě se třoucích součástí se při tom dokonale uhladí, nepatrné výčnělky se odstraní a odplaví olejem. Kdyby byl nezajetý vůz ihned plně zatížen, dosud těsná ložiska by se zadřela anebo velkým teplem vyvinutým při tření a následujícím roztažením součástí by se vytrhaly z povrchu veliké kusy materiálu — nastalo by abnormálně velké opotřebení a stejné znehodnocení vozu jako po jízdě několik desítek tisíc kilometrů.

Jak je z výše uvedeného zřejmo, jest při zajištění třeba častá výměna oleje, obsahujícího mikroskopické částičky kovu, uvolněné při zajištění. Proveďte proto výměnu oleje včas a nepřekročujte doporučovanou dobu!

Správným a pečlivým zajištěním jsou vyvinuty dobré vlastnosti vozu.

Nepřekročujte následující rychlosti při prvních 2000—3000 km:

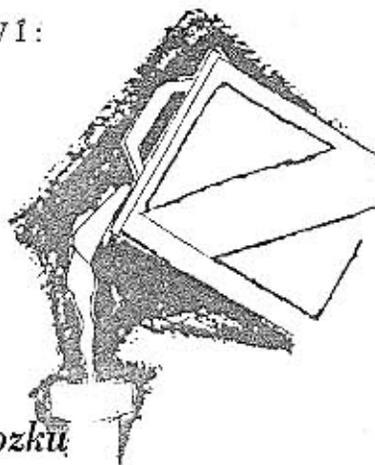
1. rychlost 24 km/hod.
2. rychlost 40 km/hod.
3. rychlost 65 km/hod.
4. rychlost 85 km/hod.

Také po ujetí této dráhy se nedoporučuje jezdit dlouhé úseky na plný plyn; motor je teprve po 4000—5000 km úplně zaběhnut.

ZNÁMÉ PŘÍSLOVÍ PRAVÍ:

„Kdo maže, ten jede!“

Mazání motoru a podvozků

Mazání je alfa až omega péče o vůz. Doporučujeme používat vždy jen značkového oleje a měnit jej v předepsaných dobách v motoru, převodové skříně a zadní nápravě. Kde je toho třeba, použít dobrých mazacích tuků.

Při plnění olejem dodržujte přísnou čistotu. Okolí zátek před uvolněním vždy důkladně očistěte a používejte jen čistých nádob a nálevek.

Mazání po 100 km.

Pedál ústředního mazání sešlápněte vždy asi po 100 km jízdy. Při jízdách po špatných cestách a při deštivém počasí se doporučuje mazati častěji (už i po 30 km).

Nádržka na olej pro ústřední mazání je pod přední kapotou. Její uzavírací víčko je natřeno červeně. Nádržka pojme asi 1/2 l oleje. Klesne-li stav oleje na 1/3, je nutno ji doplnit. Doporučujeme používat řídkého motorového oleje.

Čerpadlo ústředního mazání maže tato místa:

1. Veškeré čepy per a otočné čepy přední nápravy.
2. Mechanismus řízení.

20 *If oil level is checked every 100 km or 30 km in case of bad roads or rain.*

Mazání každých 1500 km.

1. Vyměnit olej z motorové skříně (v zimě po 1500 km, v létě po 2000 km).
Do motoru s chladičem oleje se vejde 9 l značkového motorového oleje; motor sám pojme 5,5 l oleje.
2. Vedení a páčky u karburátorů.
3. Vedení a páky od řadičí páky k převodové skříně.

Mazání každých 5000 km.

1. Přezkoušení a případně doplnění stav oleje v převodové skříně a v diferenciálu. Používejte motorového oleje!
2. Promazati přední listová pera. Vůz nadzvednout, aby se pera uvolnila, povolit stahovací třmeny a nejlépe směsí petroleje a oleje pera prošplíchat. Přední kola nutno sundat.
3. Ložiska zadních kol naplnit mazacím tukem.
4. Tlakovou maznicí namazat ložiskový kroužek vypínacího zařízení spojky (pouze u vozů od výrobního čísla 71.127!).

Mazání každých 10.000 km.

1. Náboje předních kol naplnit mazacím tukem.
2. Nahradit olej v rychlostní skříně a v diferenciálu čerstvým. Obsah oleje v převodové skříně je 3,5 l motorového oleje. Namazat ruční brzdu mazacím tukem.
Jednou za 1/2 roku si dejte prohlédnout a promazat dynamo, spouštěč i rozdělovač v odborné dílně.

Mazání ložisek předních a zadních kol.

Nedaleko nábojů kol jsou namontovány do brzdových bubnů tlakové maznice, přístupné z vnější strany, jimiž se ručním mazacím lisem natlačí mazací tuk do ložisek uvnitř namontovaných.

U předních kol nutno předtím sundati pomocí šroubováku chromované ozdobné kryty nábojů.

1. Stav oleje denně kontrolovat, olej podle potřeby doplnit!
Asi po 2000 km v létě a po 1500 km v zimě olej vyměnit (značkový motorový olej)!
2. Každých 5000 km promazat ložiska předních a zadních kol tlakovou maznicí ložiskovým tukem!
3. Občas kápnouti olej mezi třecí plochy kloubu v kalichu řazení rychlostí pod volantem!
4. Zásobní nádržku oleje pro ústřední mazání kontrolovat aspoň 1krát týdně — podle potřeby doplnit motorovým olejem!
5. Po ujetí 5000 km promazat přední listové pera prošplicháním směsí oleje s petrolejem!
6. Asi po 100 km sešlápnout vždy pedál ústředního mazání!
7. Každých 5000 km zkontrolovat stav oleje v převodové skříni a diferenciálu — v případě potřeby doplnit značkovým motorovým olejem!
Po ujetí asi 10.000 km olej vyměnit!
8. Jednou za půl roku kápnout opatrně jemný (t. zv. kostní) olej na mazací knot v rozdělovači!

Mimo to:

Asi po 2000 km namazat kapkou oleje čípky páček u karburátorů a ložiska pedálů na hřídeli, který se nachází pod pedálovou podlahou!

U vozů, počínaje výrobním číslem 71.127, je nutné po ujetí každých asi 5000 km namazati kuličkové ložisko vypínacího zařízení spojky tlakovou maznicí ložiskovým tukem!

Příslušná maznička na ložiskovém kroužku vypínacího zařízení spojky je přístupná po odejmutí plechového víčka, které je na převodové skříni nedaleko otvoru, kterým se do skříně převodů a zadní nápravy nalévá olej!

Veteran
service

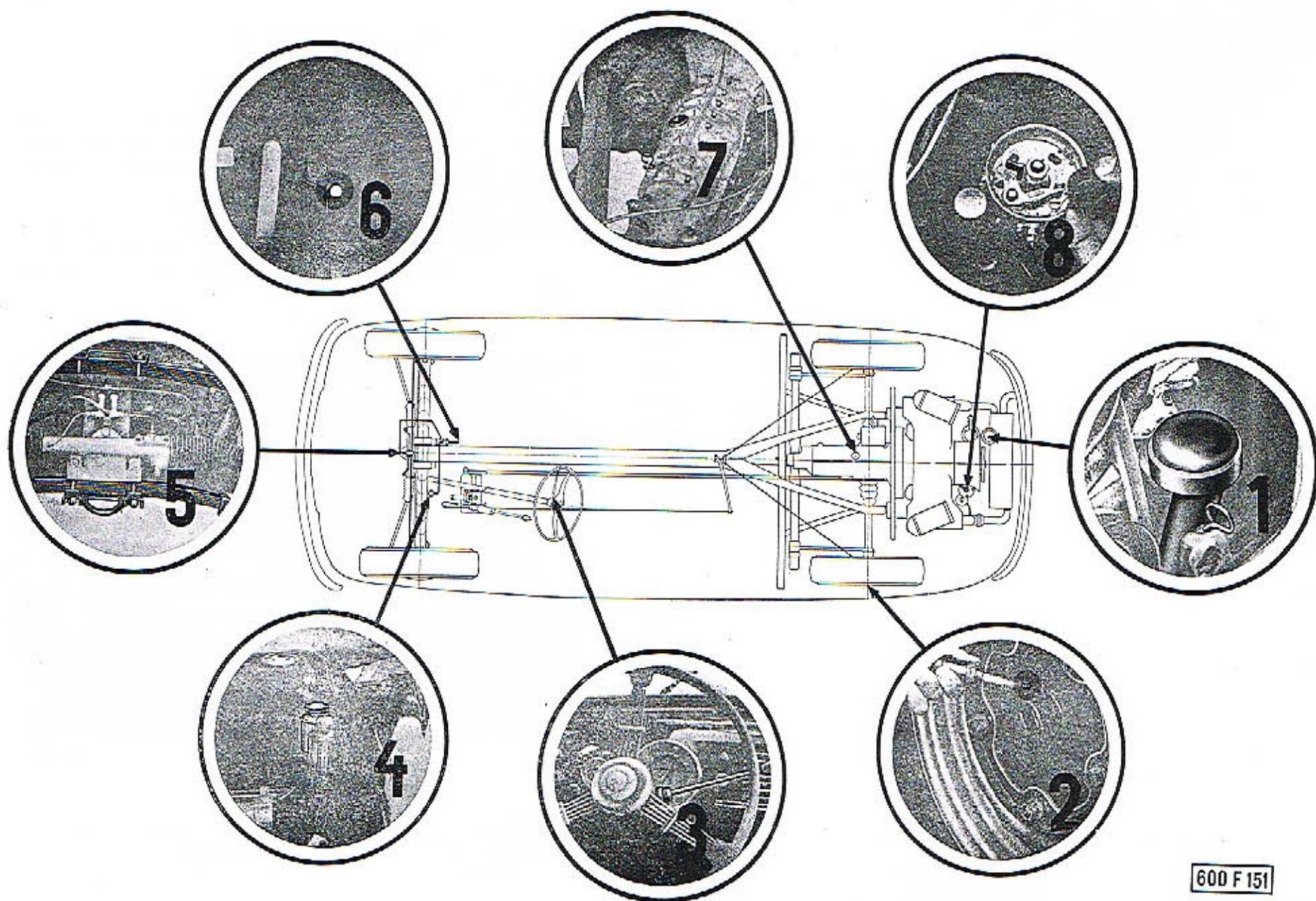
Aktuální nabídka
www.veteranservice.cz

Aero

Výroba dobového příslušenství, profilových těsnění na historická vozidla a náhradních dílů na vozy Aero a Tatra

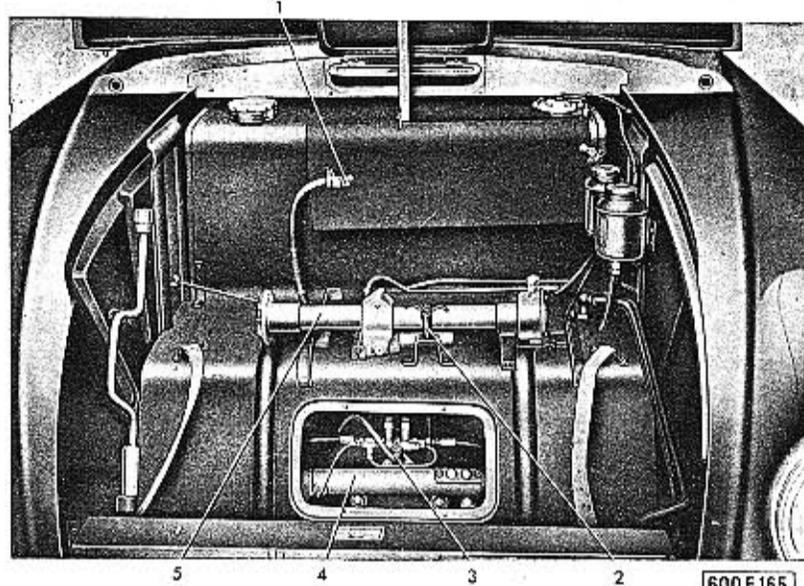

Jak se otvírají kapoty a posunují sedadla.

Přední kapota se otvírá uprostřed umístěnou rukojetí, která je na zámek. Rukojetí je třeba otočit doleva o 90° a vytáhnout, tím se uvolní závěr a kapotu možno zvednout. Po úplném otevření se kapota nezavře — drží ji patentní vzpěra. Při zavírání kapotu mírně zvednout a potom spustit. Zvednutím se uvolní automatický zámek podpěry.

Zadní kapota se obsluhuje tímž způsobem.

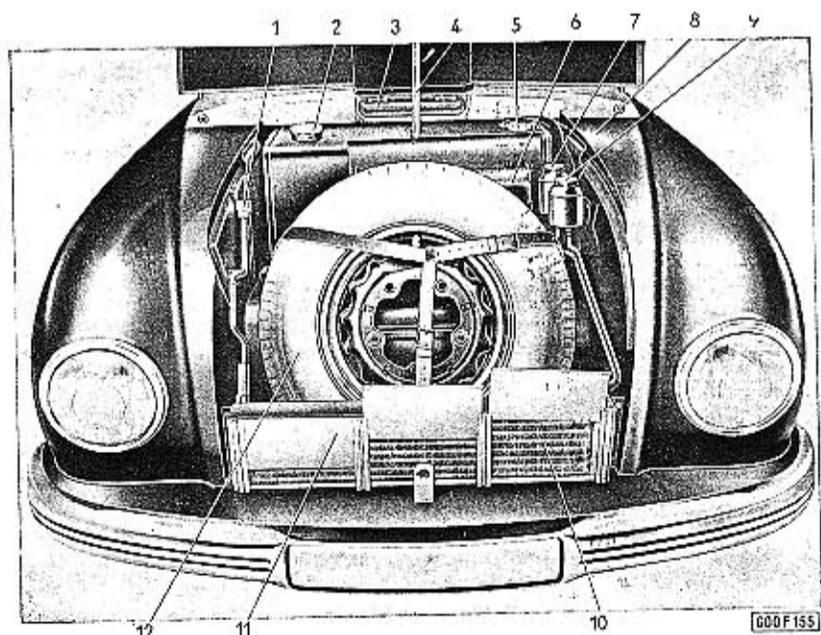
Přední sedadlo je posuvné. Asi uprostřed pod sedadlem je páčka, kterou je nutno lehce nadzvednout, čímž se uvolní zajištění a je možno sedadlo seřadit podle potřeby, buď na kratší nebo delší vzdálenost od přístrojové desky.

1. Kabel baterie	3. Rozváděč ústředního mazání
2. Těmen k upevnění zvedáku	4. Skříň řízení
	5. Zvedák vozu

23

Pod přední kapotou je v Tatrplanu ...

1. Kolovrátek zvedáku	7. Nádržka pro olej ústředního mazání
2. Uzavírací víko benzinové nádrže	8. Výrobní číslo karoserie
3. Klapka větrání	9. Nádržka pro kapalinu brzd
4. Vzpěra kapoty	10. Chladič oleje
5. El. měřič benzínu (měřicí ústrojí)	11. Plechová zasouvací šoupátka k regulaci chlazení oleje
6. Baterie	12. Náhradní kolo

24

Topení a větrání.

Za chladného počasí možno vůz vytápět teplým vzduchem. Chladicí vzduch motoru proudí do ohřívacího zařízení na výfukovém potrubí; tam se ohřeje, načež se vede potrubím a dvojitou podlahou karoserie dovnitř vozu. Vpředu vystupuje otevřenými mřížkami pod předními sedadly. Přívod teplého vzduchu možno regulovat ve voze přivíráním mřížek.

Topení se uvede v činnost vytážením drátěného táhla s očkem na ohřívacím zařízení na výfukovém potrubí motoru. Zasunutím drátěného očka je topení mimo provoz a horký vzduch proudí ven pod vůz. Ve voze je postaráno o dokonalé větrání. Tím i jízda se zavřenými okny za letních horkých dnů je příjemná. Se zavřenými okny má TATRPLAN dokonalý aerodynamický tvar a jeho jízdní odpory jsou minimální. U hodin pod přístrojovou deskou je knoflík větrání. Po jeho vytážení směrem dolů je větrání zavřeno — zasunutím nahoru je otevřeno. Čerstvý vzduch proudí vzduchovým kanálem v přední kapotě do vývodových otvorů u předních skel.

Péče o lakování a polštářování.

Vůz čistěte od prachu nebo bláta studenou vodou a houbou. Je-li vůz ostříkáván, nepoužívejte vysokého tlaku vody. Lakované plochy není radno čistit točivými pohyby, nýbrž přímými stejnoměrnými tahy.

Šplíchání má sloužit jen k změkčení bláta a teprve omývání houbou za hojného použití vody slouží k řádnému očištění. Jiné houby se má použít k mytí karoserie a jiné k mytí spodku. K utí-

25

rání vozu se má použít sukno nebo jelení kůže. K zvýšení lesku doporučuje se použít dobrého leštidla, které se jemně nanese na karoserii a vlněným hadrem vyleští.

Nikdy nepoužívejte pro čištění laku olej, petrolej nebo jiné tuky!

Chromované části nutno po dešti nebo po ostříkání vozu osušit a vyleštit a časem natřít bílou vaselinou.

Látkové čalounění občas vyklepat a vykartáčovat nebo čistit vysavačem prachu. Kozené čalounění vyleštit pomocí čistého olivového oleje.

Péče o vůz v zimě.

Když nastane zima, je nutno přizpůsobit vůz jiným provozním podmínkám. Zachová-li se následující pokyny, uspokojí plně TATRAPLAN i nejnáročnějšího majitele také v této roční době.

1. Sněhové řetězy.

Když je toho nutně třeba, při sněhem zavátých silnicích, připevňují se sněhové řetězy na obě zadní kola. Dobře připevněné řetězy nesmí být volné a nesmí nikde dřít. Řetězů používejte jen v nutném případě, neboť ničí pneumatiky.

2. Výměna oleje v motoru:

Klesne-li teplota pod plus 5° C (období říjen — březen), je nutno vyměnit letní olej za zimní. Nejlépe po delší jízdě, když motor je dobře zahřát a olej je řídký, vyšroubuje se vypouštěcí zátka a olej se vypustí. V zimě doporučuje se užívat značkových olejů 6°—8° E při 50° C; tím se usnadní start a vůz je ušetřen před značným opotřebením součástí. Zimní olej měňte častěji (1500 km)!

26

3. Spouštění.

Při spouštění chladného motoru se použije samospouštěče. Spouštěč i baterie se šetří značnou měrou, když studený motor se protočí natáčecí klikou, zvláště když vůz garážuje v nevytopených garážích. Natáčecí klika je uložena pod zadní kapotou. Po startu se nechá motor zahrát při nízkých otáčkách.

Nespouštěte motor dlouho v uzavřené garáži, protože výfukové plyny jsou jedovaté!!!

4. Baterie.

Baterie je v zimě silně namáhána. Spouštění chladného motoru je obtížnější a také osvětlení spotřebuje více proudu. Proto je nutno věnovat baterii více péče. V kratších obdobích se měří její napětí a občas se doplní baterie destilovanou vodou, nikdy ne elektrolytem. Je-li vůz mimo provoz, každých šest neděl je nutno baterii dát nabít.

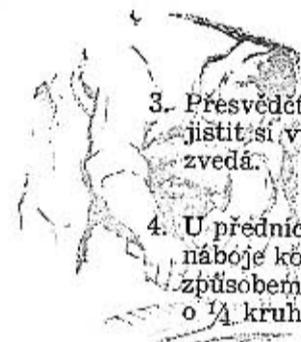
5. Brzdění.

Na kluzkých a zledovatělých vozovkách se nejjistěji brzdí motorem. Čím nižší je zařazená rychlost, tím větší je brzdící účinnost. Nožní brzdu je třeba sešlapovat velmi jemně, protože při prudkém brzdění se zablokuje kola a vůz dostane smyk.

Výměna kol.

1. Zvedák a kolovráték je uložen pod přední kapotou.
2. Zvedák se zasune do otvoru v boku karoserie a zvedá celou stranu karoserie. Je velmi důležité používat k zvedání vozu těchto otvorů, protože by se jinak karoserie mohla poškodit.

27

3. Přesvědčte se, je-li utažena ruční brzda. Doporučuje se zajistit si vůz mimo to založením kol na té straně, která se nezvedá.

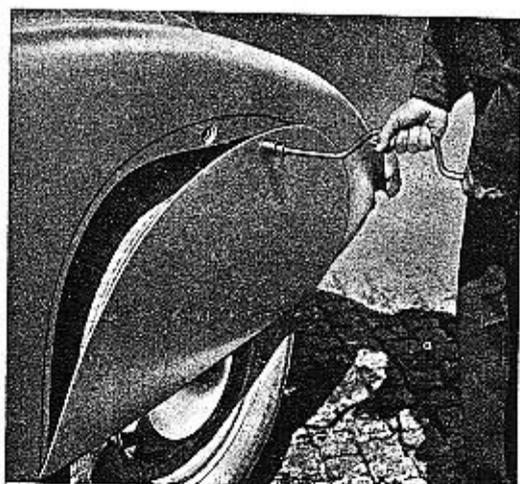
4. U předních kol nutno sundat šroubovákem chromovaný kryt náboje kol. U zadních kol musíme sundat boční kryt, a to tím způsobem, že kolovrátkem přitlačíme hlavu šroubu a otočíme o 1/4 kruhu.

5. Povolit matice disku, dokud kolo stojí na zemi, aby se neprotáčelo.

6. Vyzvednout vůz a vyšroubovat matice a sundat vadné kolo.

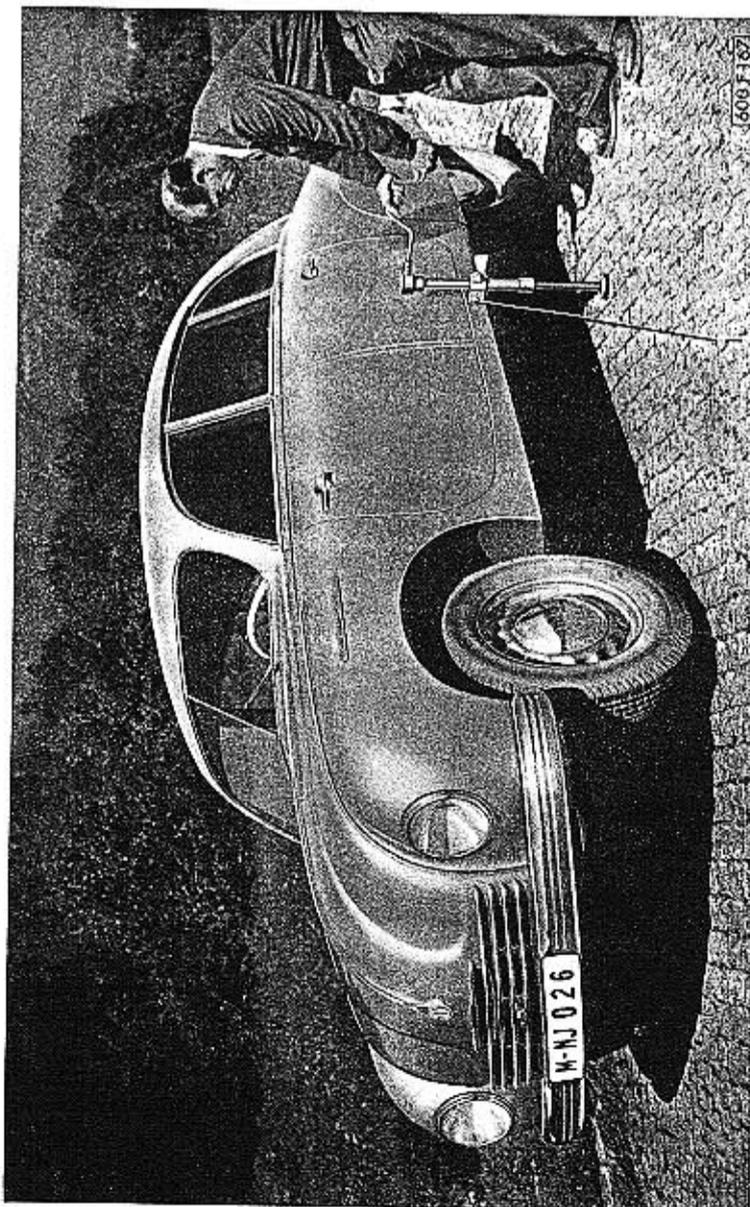
7. Nasadit nahuštěné kolo a upevňovací matice rovnoměrně utáhnout. Po odstranění zvedáku matice řádně dotáhnout.

8. Dejte si defektní kolo spravit v nejbližší autosprávkárně, abyste nebyli odkázáni na cizí pomoc při eventuálním dalším defektu.

[600 F 138]

28

1. Zasuvací čep zvedáku

29

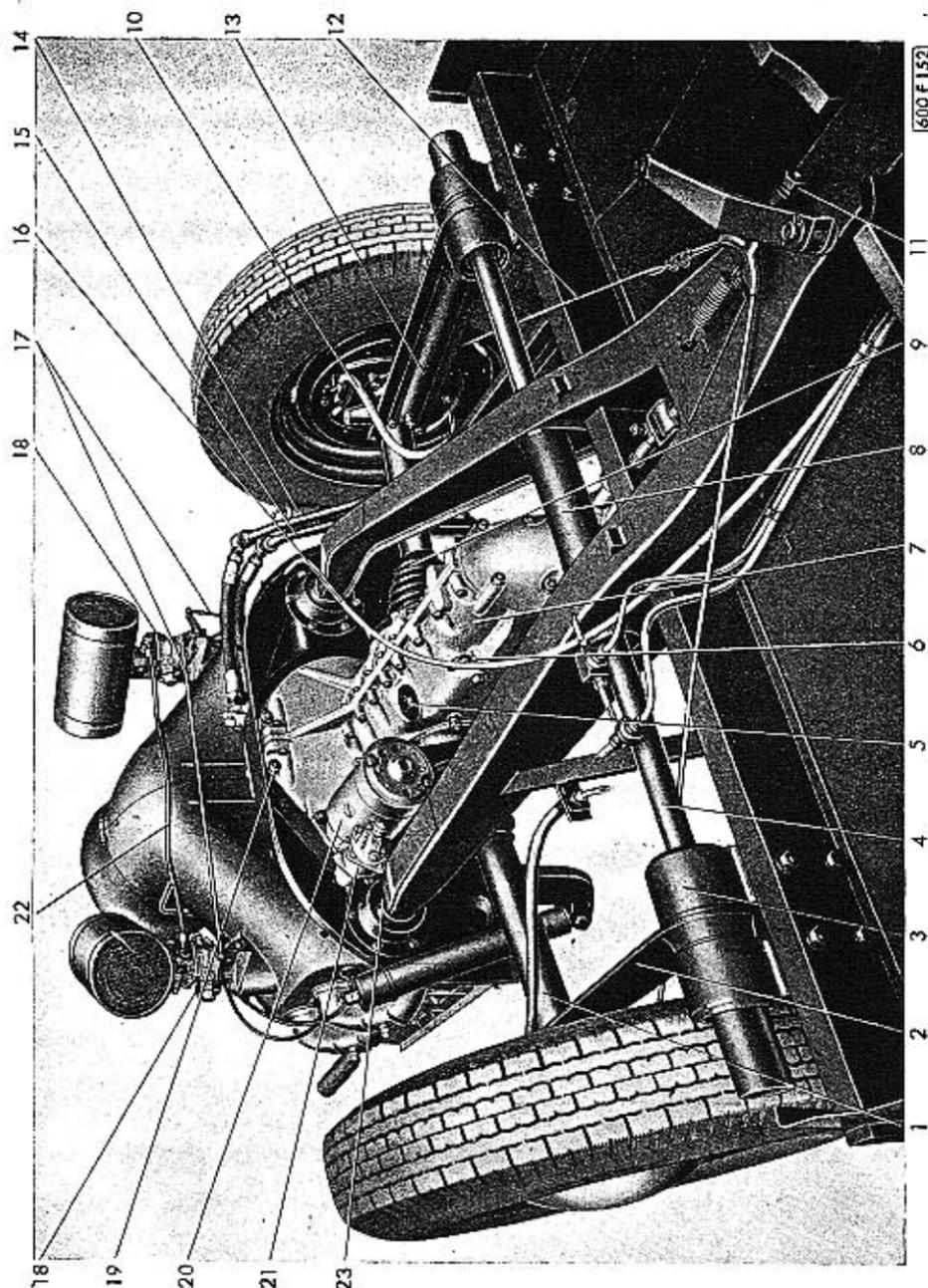
Seznámíme se blíže
s konstrukcí Tatraplanu...

1. Vylkyvná polonáprava	13. Pojistné rameno
2. Rameno pérování	14. Tlumič nárazů zadní nápravy
3. Konsola	15. Vedení oleje k chladiči
4. Torsní tyč	16. Bowden samospouštěče
5. Uzavírací zátka otvoru k nalévání oleje do převodové skříně	17. Táhllo páky karburátorů
6. Tyčka k měření stavu oleje	18. Karburátory
7. Převodová skříně	19. Upevňovací matice motoru
8. Střední upevnění torsní tyče	20. Spouštěč
9. Ochranné pouzdro	21. Elektromagnetický spínač spouštěče
10. Potrubí hydraulických brzd	22. Benzinové potrubí
11. Seřizovací matice ruční brzdy	23. Gumový závěs

Motor, převodová skříně a diferenciál se zadní nápravou tvoří hnací agregát, uložený v zadní části vozu...

30

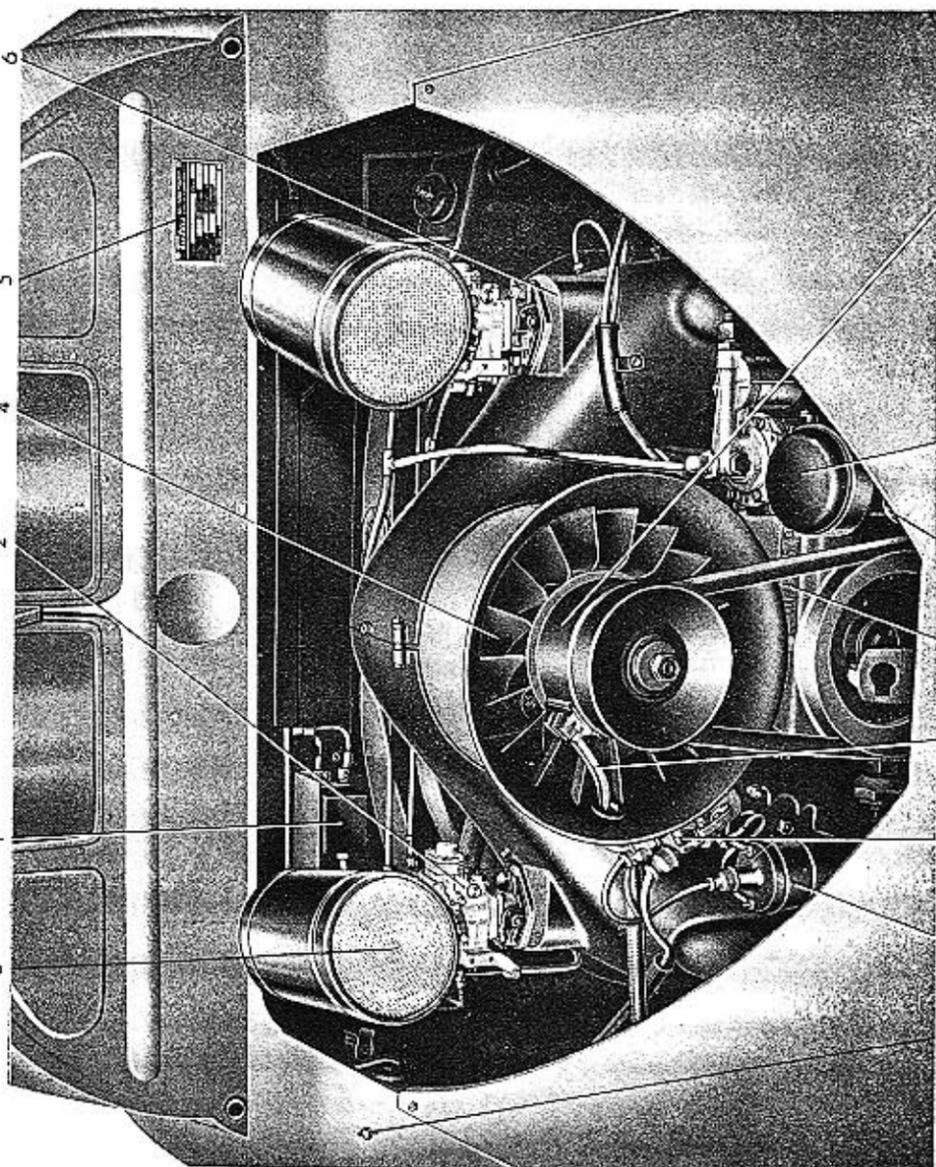

Nadzvedneme-li zadní kapotu...

1. Automatický regulátor napětí	9. Tyčka k měření stavu oleje
2. Karburátor	10. Číslo motoru
3. Čistič vzduchu	11. Dynamo
4. Ventilátor	12. Zapalovací (indukční) cívka
5. Tabulka s výrobními daty	13. Kabel dynama
6. Ssačí potrubí	14. Samočinný spínač osvětlení prostoru motoru
7. Rozdělovač	
8. Víko nalévacího hrdla oleje	

...je motor dostatečně přístupný pro běžné udržovací a seřizovací práce.

32

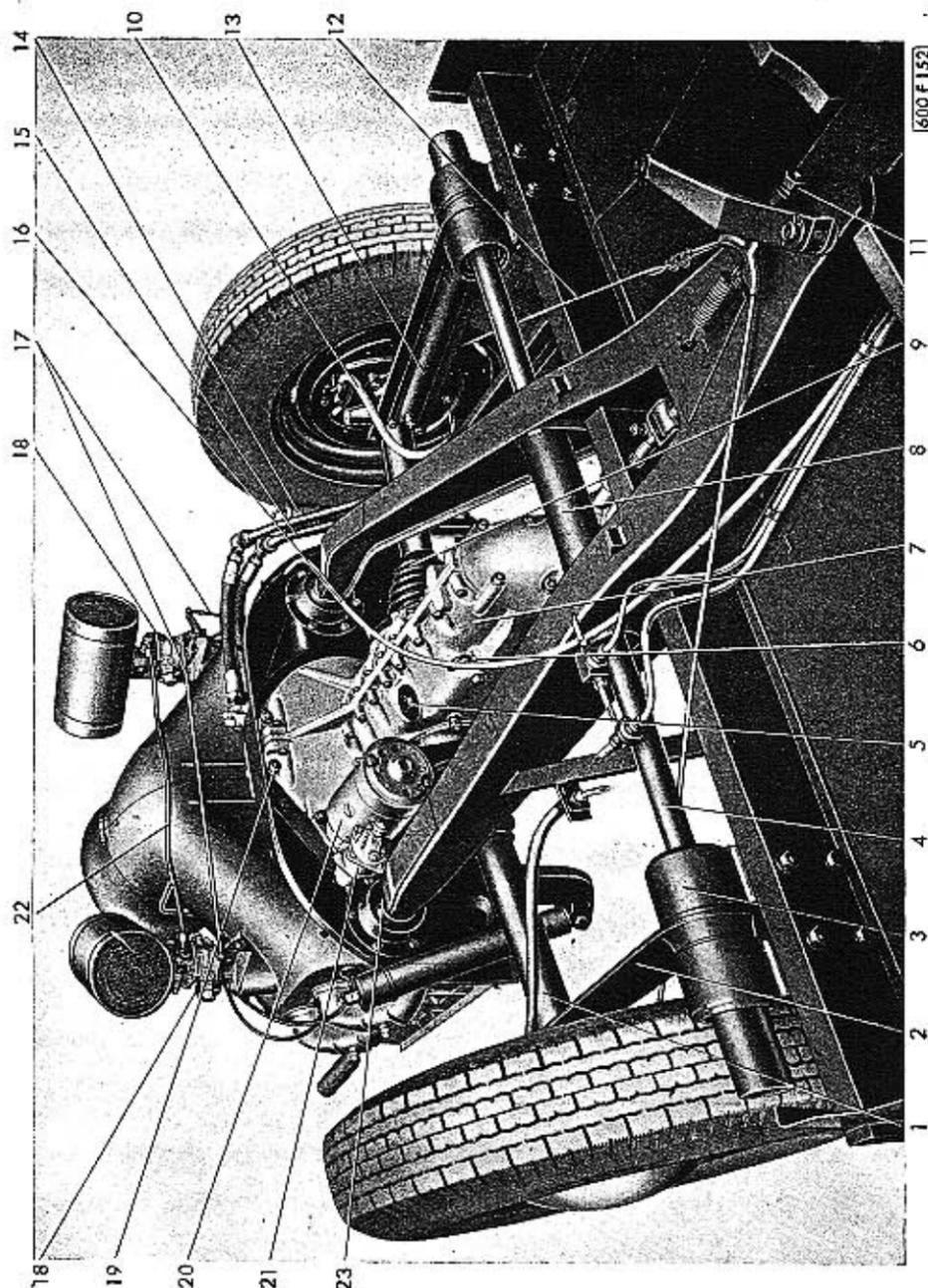
Seznámíme se blíže
s konstrukcí Tatraplanu...

1. Vylkyvná polonáprava	13. Pojistné rameno
2. Rameno pérování	14. Tlumič nárazů zadní nápravy
3. Konsola	15. Vedení oleje k chladiči
4. Torsní tyč	16. Bowden samospouštěče
5. Uzavírací zátka otvoru k nalévání oleje do převodové skříně	17. Táhllo páky karburátorů
6. Tyčka k měření stavu oleje	18. Karburátory
7. Převedová skříň	19. Upevňovací matice motoru
8. Střední upevnění torsní tyče	20. Spouštěč
9. Ochranné pouzdro	21. Elektromagnetický spínač spouštěče
10. Potrubí hydraulických brzd	22. Benzinové potrubí
11. Seřizovací matice ruční brzdy	23. Gumový závěs
12. Lanko ruční brzdy	

Motor, převodová skříň a diferenciál se zadní nápravou tvoří hnací agregát, uložený v zadní části vozu...

30

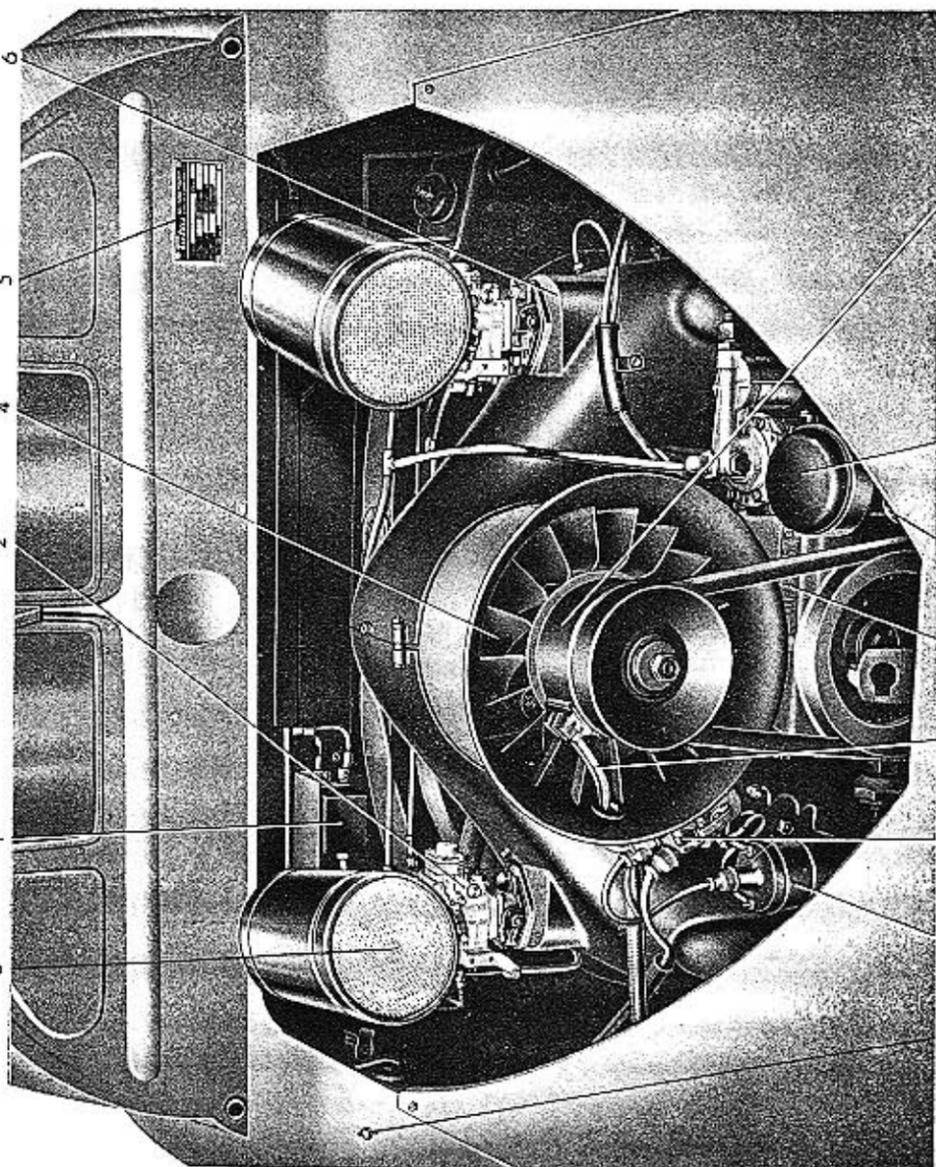

Nadzvedneme-li zadní kapotu...

1. Automatický regulátor napětí	9. Tyčka k měření stavu oleje
2. Karburátor	10. Číslo motoru
3. Čistič vzduchu	11. Dynamo
4. Ventilátor	12. Zapalovací (indukční) cívka
5. Tabulka s výrobními daty	13. Kabel dynama
6. Ssačí potrubí	14. Samočinný spínač osvětlení prostoru motoru
7. Rozdělovač	
8. Víko nalévacího hrdla oleje	

...je motor dostatečně přístupný pro běžné udržovací a seřizovací práce.

32

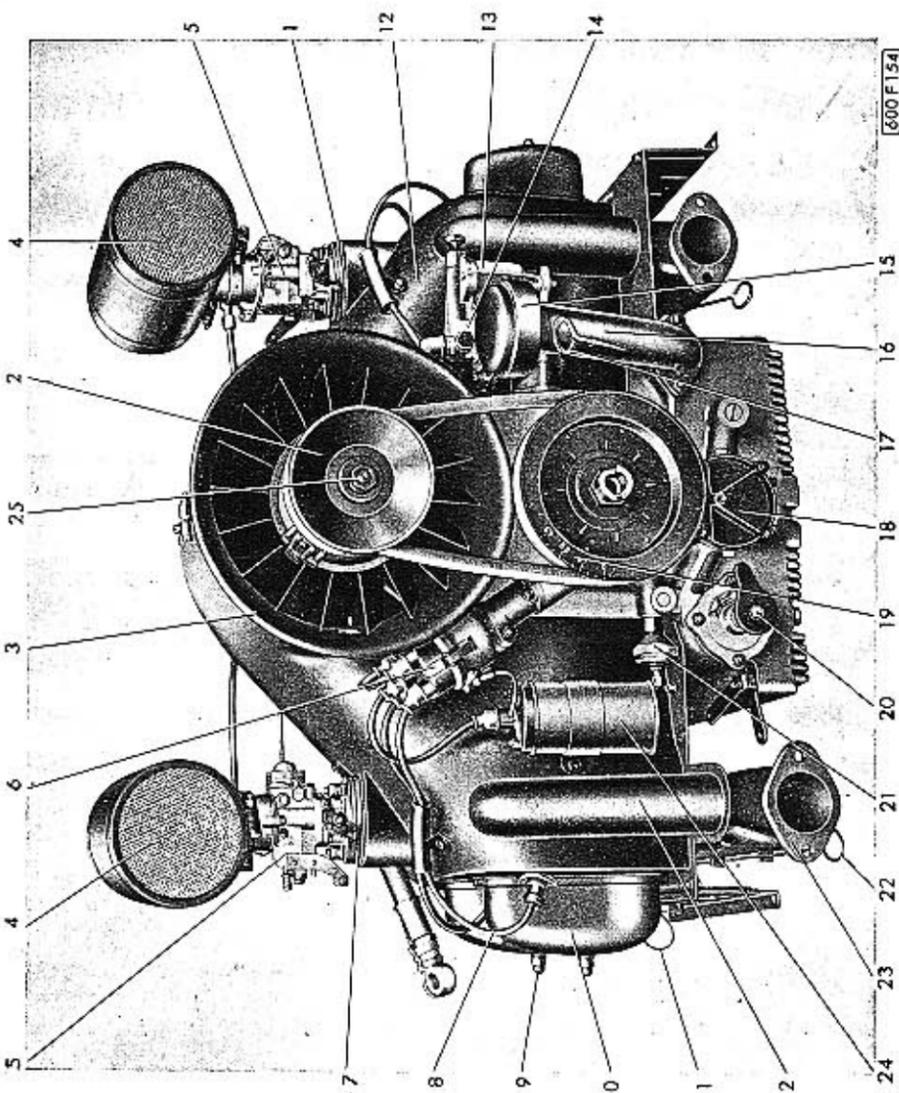
Motor je čtyřtaktní, plochý čtyřválec, t. zv. flat-four, vzduchem chlazený. Kliková skříň je odlita z lehkého kovu a je svisle dělena na dvě poloviny. Válcové hlavy jsou bohatě žebrované stejně tak jako hliníkové hlavy válců. V hlavách válců je po jednom ssacím a výfukovém ventilu, které jsou ovládány vahadly, rozvodovými tyčkami a zdvihátky od vačkového hřídele, uloženého v klikové skříni pod klikovým hřídelem.

Čtyřikrát zalomený klikový hřídel je uložen ve čtyřech kluzkých ložiskách vylištěných ložiskovým kovem. Na každém zalomení hřídele je uložena jedna ojnice, jejíž hlava je opatřena kluzným ložiskem. V oku ojnice jest v bronzovém pouzdře uložen pístní čep. Písty jsou hliníkové se třemi kroužky.

Dynamo jest naháněno od klikového hřídele klínovým řemenem. Na hřídeli dynamu je upevněno oběžné kolo ventilátoru.

1. Ssací potrubí	14. Benzinové čerpadlo
2. Remenice dynamu	15. Odvzdušňovač klikové skříně
3. Rozváděcí komora ventilátoru	16. Nalévací hrdlo na olej
4. Čistič vzduchu	17. Tyčka k měření stavu oleje
5. Karburátor	18. Víko olejového čerpadla
6. Rozdělovač	19. Stupnice k seřízení rozvodu a zapalování
7. Ssací potrubí	20. Čistič oleje
8. Kabely svíček	21. Tlakový přístroj kontroly mazání
9. Uzavřená matice	22. Táhlo topení
10. Víko hlavy válce	23. Výfukové potrubí
11. Zpružina klapky	24. Zapalovací cívka
12. Kryt válců	25. Matice hřídele dynamu

34

Rozdělovač je naháněn šroubovými koly od zadního konce klikového hřídele. Vačka, uložená na hnacím hřídeli rozdělovače, nahání pomocí tyčky dopravní palivové čerpadlo.

Setrvačnický je šrouby připevněn k přednímu konci klikového hřídele a jest na něm věnec s ozubením pro elektrický spouštěč.

V prodloužení vačkového hřídele jest na zadním víku umístěno zubové olejové čerpadlo, snadno přístupné bez demontáže motoru. Olej jest nasáván z bohatě žebrované klikové skříně přes klobouček z jemného síta, který se dá vyjmout a vyčistit uvolněním spodního plechového víčka.

V klikové skříni jest též zamontován čistič oleje.

Chlazení motoru.

Válcové hlavy se chladí přímo vzduchem. Účinné chlazení obstarává ventilátor. Chlazení je tedy jednoduché a nevyžaduje zvláštní péče.

Doporučujeme zdolávat stoupání raději s nižším rychlostním stupněm a rychle běžícím motorem, což jest příznivé jak pro chlazení, tak i pro spotřebu paliva.

Přetrhne-li se hnací řemen dynamu, nesmíme pokračovat v jízdě. Nefunguje totiž též chlazení motoru.

Tlakové mazání motoru.

Tlakové mazání motoru obstarává zubové čerpadlo. Zubové čerpadlo ssaje horký olej, shromažďující se na dně klikové skříně přes jemné síto a tlačí jej do čističe oleje. Tento šterbinový čistič zachycuje nečistoty z oleje a je připojen k táhlům spojky tak,

36

že se každým sešlápnutím spojovacího pedálu pootočí a tím i pročistí. Z čističe je olej veden do chladiče oleje, umístěného vpředu pod kapotou. Chladič je dostatečně dimenzován i pro nejobtížnější provozní podmínky. K udržení správné provozní teploty za chladného ročního období doporučujeme část plochy olejového chladiče zakrýt, aby se tím snížila účinnost chlazení. K tomu účelu jsou na přední straně chladiče lišty pro vedení tří plechových šoupátek. Z chladiče se olej vrací zpět do motoru a jest přiváděn kanály, vrtanými v klikové skříni k ložiskům klikového a vačkového hřídele. Ojnicní ložiska jsou mazána olejem, přiváděným vrtanými kanály v klikovém hřídeli od hlavních ložisek. Rozvodová vahadla a ventily jsou mazány přerušovaným přívodem oleje přes zdvihátka a rozvodové tyčky. Odpad oleje z hlav válců jde krytem rozvodových tyček zpět do klikové skříně.

Válcové jsou mazány olejem odstříkujícím z ojnicních ložisek a mimo to zvláštními kanály a tryskami vrtanými v ojnicích.

Při spouštění motoru za studeného počasí jest olejový chladič chráněn před poškozením pojistným ventilem uloženým na levém zadním konci klikové skříně. Vedle tohoto ventilu je uložen redukční ventil na seřízení mazacího tlaku.

Správný mazací tlak je při teplém oleji a rychlosti 60 km/hod. asi 3-4 atm. Vedle pojistovacího ventilu jest umístěn „hlídač mazání“, membránový spínač, který zapne kontrolní zelenou žárovku na přístrojové desce, když je mazání v pořádku.

Čistič oleje je třeba občas vyčistit a vypustit usazené nečistoty. Je nutno odšroubovat vypouštěcí zátku na sběrné jínce kalu čističe a kal vypustit.

Po prvních 10.000 km a pak vždy po 15.000 km doporučuje se vyčistit vložku čističe oleje. Za tím účelem se odšrouboují čtyři šrouby příruby čističe a vložka čističe se vypere v benzinu.

Svíčky.

Užívejte jen námi doporučené svíčky nebo takové, které mají tytéž tepelné hodnoty.

Doporučujeme tyto druhy svíček:

Značka:	vzdálenost elektrod:	závit:	poznámka:
PAL	0,5—0,6 mm	M 14	s jednou elektrodou
KLG F50	0,6 mm	M 14	s jednou elektrodou
LODGE 175	0,6 mm	M 14	s jednou elektrodou
PACY 14HT č. 116	0,6 mm	M 14	s jednou elektrodou

Spouštěč.

Spouštěč je upevněn přírubou na skříni spojky blízko u setrvačnicku motoru, aby jeho pastorek zabíral při spouštění motoru do ozubeného věnce setrvačnicku. Je to vlastně malý seriový elektromotor s velkým kroutícím momentem při nízkých otáčkách. Při spouštění se zasune pastorek do ozubeného věnce setrvačnicku a roztočí motor, načež se pastorek samočinně vrátí do původního místa.

Běží-li motor, nesmí se spouštěcí knoflík na přístrojové desce stlačit. Několik kratších spouštění je výhodnější než jedno dlouhé. Nespouštějte znovu, dokud se spouštěč úplně nezastavil.

Rozváděcí skříňka.

Rozváděcí skříňka je umístěna nalevo na přístrojové desce. Zasuňme-li klíček do skříňky, zapneme tím proud pro všechny spotřebiče, tedy zapalování, houkačku, stírač, ukazovatele směru a přenosnou svítilnu, zapalovač na cigarety, kontrolní svítilny nabíjení a tlaku oleje, měřič benzínu a STOP-svítilny.

Otočením klíčku na rysku 1 rozsvítí se městská světla a posiční lampičky na zádi vozu a osvětlí se též zadní evidenční číslo. Při rozsvícených světlech je možno osvětlit přístrojovou desku vytažením patřičného knoflíku. Otočením klíčku do polohy 2

zapnou se dálková světla, která se přepínají na tlumená levou nohou ovládaným tlačítkem, umístěným nalevo od spojkového pedálu.

Palivový systém.

Palivová nádrž je pod přední kapotou a má obsah asi 56 l včetně zásobního paliva, kterého je 11 litrů. Dopravu paliva z nádrže do karburátoru obstarává čerpadlo. Vedení paliva se může uzavřít kohoutem, umístěným pod přístrojovou deskou vedle volantu. Pro otevření paliva stačí povytáhnout knoflík kohoutu. Přívod zásobního paliva otvíráme tímž kohoutkem, pouze mírně otočíme a zase povytáhneme. Při delším parkování nutno kohout uzavřít. U vozů od výrobního čísla 72.127 není na nádržích žádný benzínový kohout montován! U těchto vozů je benzin nassáván shora zvláštním násoskovým zařízením, které činí používání benzínového kohoutu zbytečným! Množství paliva ukazuje elektrický měřič na přístrojové desce.

Karburátory.

Směs palivo-vzduch se připravuje v karburátoru. Karburátor je opatřen samospouštěčem. Tento zaručuje jisté spouštění motoru i za chladu a je ovládnán knoflíkem na přístrojové desce. Při úplném vytažení knoflíku je v činnosti samospouštěč — při zahřívání motoru knoflík zasunut do střední polohy. Při jízdě nutno úplně zasunout knoflík samospouštěče!

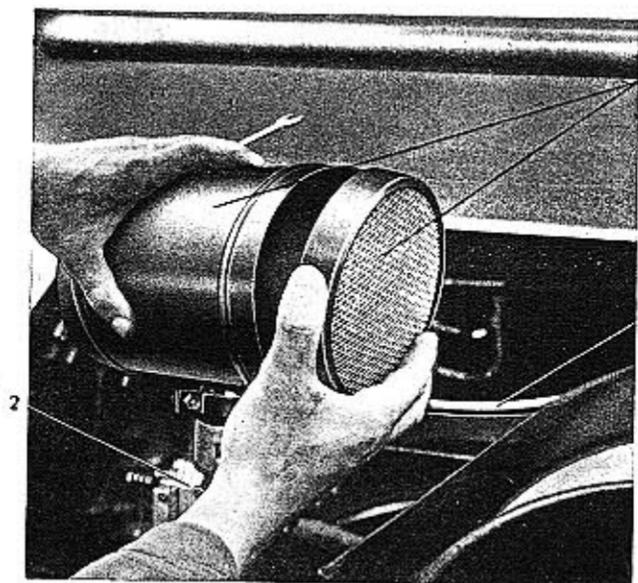
Motor Tatraplanu je vybaven dvěma karburátory typu Solex.

Trysky karburátorů se čistí profouknutím — pozor na pohonné látky, které jsou jedovaté.

Nerozzebírejte zbytečně karburátory a neměňte trysky a jiné jejich zařízení!

Karburátory byly již správně seřízeny v továrně a změnou trysek zhoršíte buďto výkon anebo spotřebu paliva.

Časem je třeba utáhnout šroubení na palivovém potrubí; také je třeba přezkoušet vzduchotěsné dosedání karburátoru na ssačím potrubí, poněvadž na tom závisí dobré spouštění a pravidelný chod naprázdno.

600 F 158

1. Čistič vzduchu
2. Karburátor
3. Přívodní potrubí benzínu

Na karburátoru je namontován čistič vzduchu. Ten je třeba po určité době (5000 km) čistit, protože znečištěný čistič má za následek větší spotřebu paliva. Vložku čističe vypereme v benzínu nebo petroleji, namočíme do zředěného oleje a před namontováním necháme okapat.

Karburátor SOLEX 32 UBIP

je spádový, s jednou plovákovou komorou, progresivním zařízením pro spouštění (bistarterem), akcelerační pumpičkou a ochuzovačem.

Progresivní spouštěcí zařízení je v principu malý karburátor, který usnadňuje spouštění motoru za studena a běh motoru až do dosažení normální provozní teploty. Má benzínovou tryšku (2) a vzduchovou tryšku (1), jejichž rozměry určují bohatost směsi při spouštění. Otáčí-li spouštěč motorem, nassává se podtlakem vzniklým ve válcích benzín z prostoru nad benzínovou tryškou (2), mísí se se vzduchem a je při zavřené škrtkové klapce nassáván do motoru. Zařízení se uvádí do činnosti vytažením knoflíku samospouštěče na přístrojové desce, který je bowdenem spojen s pákou (21), která destičkou (20) otvírá a zavírá příslušné kanály. Po naskočení motoru se knoflík poněkud zatlačí a se stoupajícím zahříváním motoru se zatlačuje dále. Při normální jízdě musí být ovšem zatlačen úplně, jinak by motor dostával trvale příliš bohatou směs, měl příliš velkou spotřebu paliva a bylo zde nebezpečí zvlhnutí svíček.

Volný běh je regulován benzínovou tryškou (9) a vzduchovou tryškou (8). Množství směsi a tím otáčky motoru na volný běh regulují se jemně šroubem (13). Vyšroubováním otáčky stoupají! Hrubé seřízení otáček provádí se dorazovým šroubem páčky škrtkové klapky.

Akcelerační pumpička v okamžiku přidání plynu dodá motoru určité množství benzínu, aby otáčky motoru rychle stouply. Víko pumpičky je spojeno s prostorem za škrtkovou klapkou, kde při ubrání plynu vzniká značný podtlak, jehož účinkem se prohne dvojitá membrána (17), která stlačí pero (18) a nassaje určité množství benzínu z plovákové komory karburátoru přes kuličkový ventil (19) do prostoru mezi pístem (16) a membránou (17). Při přidání plynu se podtlak ve vedení podstatně zmenší, pero (18) stlačí opět membránu, čímž se přes trysky (15) a (10) přímo do směšovací komory karburátoru vstříkne benzin, který na okamžik směs obohatí, takže motor rychleji přejde do vyš-

ších otáček. Množství tohoto benzínu je závislé na délce zdvihu membrány, který se dá seříditi šroubováním pístu (16). Velikost trysky určuje pouze trvání vstříku!

Některé serie karburátorů mají místo podtlakových akceleračních pumpiček mechanické pumpičky, u kterých na membránu působí mechanicky páčka, spojená táhly se škrticí klapkou karburátoru.

Normální běh motoru je ovládán hlavní benzinovou tryskou (11) a difusérem (4). Směs se samočinně koriguje podle otáček motoru přidavným vzduchem, což obstarává tryska (6) se směšovací trubičkou (5). Při velkém zatížení motoru se zvýšeným ssacím účinkem vyssává přidavný benzin přes akcelerační pumpičku a její trysku (10), pokud píst ventilu (16) přívodní kanál otvírá. Při středních a malých výkonech motoru je ssací účinek malý, takže tryskou (10) přidavný benzin protéká jen málo nebo vůbec ne.

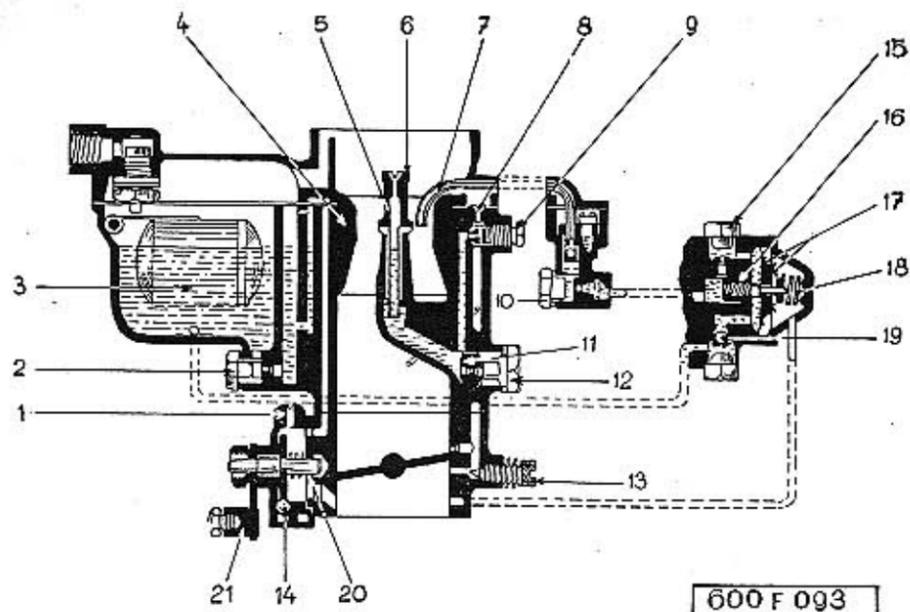
Při plném výkonu přitéká benzin do rozprašovače, který je umístěn ve středu difusoru, dvojí cestou:

1. od hlavní trysky,
2. přes akcelerační pumpičku,

neboť na trysku pumpičky působí tentýž podtlak (vzniklý v difusoru) jako na trysku hlavní. Průtok pumpičkou je umožněn tím, že membrána je posunuta zpružinou doleva a tím je ventil, který tvoří píst (16) otevřen a přítok benzínu k trysce není ničím brzděn.

Plováková komora karburátoru je opatřena jehlovým ventilem přítoku paliva, který je uzavírán plovákem.

Čištění trysek provádí se vesměs bez nutnosti demontáže celého karburátoru. Hlavní tryska (11) je zašroubována do držáku (12), tryska volného chodu (9) je přístupna rovněž zvenku. Vzduchové trysky (6) a (8), plovák a jehlový ventil jsou přístupny po odmontování čističe vzduchu a víka karburátoru.

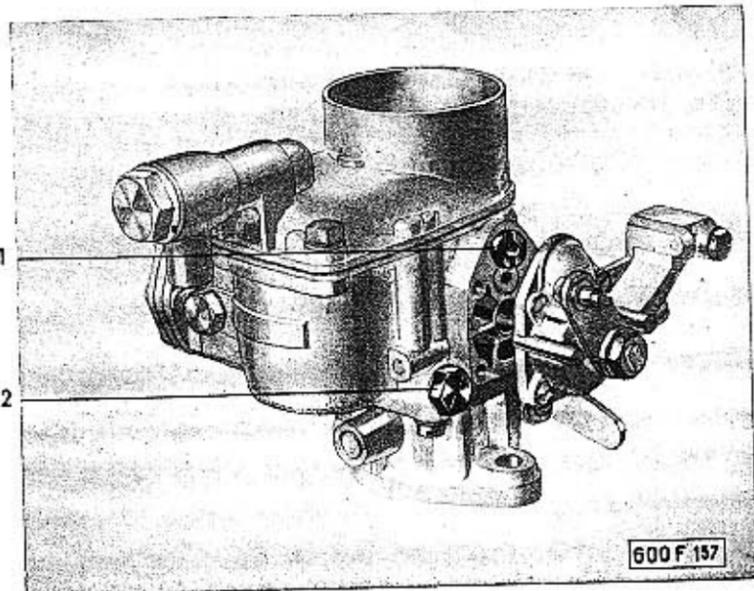
Karburátor Solex

1. Vzduchová tryska spouštěcího zařízení	11. Hlavní tryska
2. Benzinová tryska spouštěcího zařízení	12. Držák hlavní trysky
3. Plovák	13. Šroub pro regulaci množství směsi při volném chodu
4. Difusor (rozprašovač)	14. Pojistka
5. Směšovací trubička	15. Tryska akcelerační pumpičky
6. Vzduchová tryska	16. Píst akcelerační pumpičky
7. Injektor akcelerační pumpičky	17. Dvojitá membrána
8. Vzduchová tryska volného chodu	18. Zpružina membrány
9. Benzinová tryska volného chodu	19. Kuličkový zpětný ventil
10. Benzinová tryska akcelerační pumpičky	20. Rozváděcí destička spouštěcího zařízení
	21. Páčka spouštěcího zařízení

Na seřízení karburátoru mají vliv:

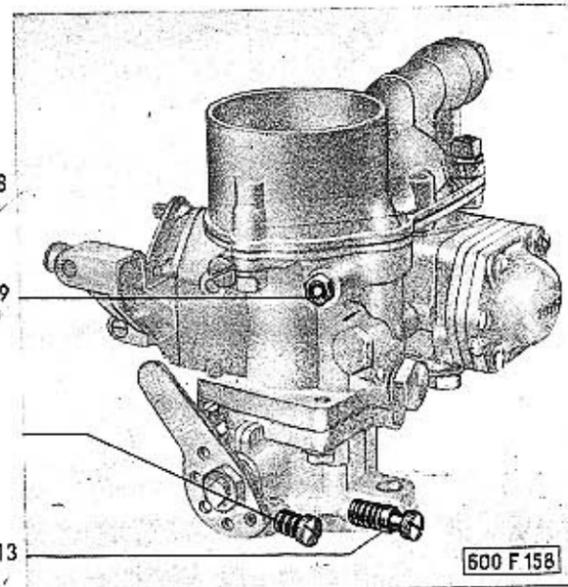
Při spouštění:

Vzduchová tryska samospouštěče	1
Benzinová tryska spouštěcího zařízení	2

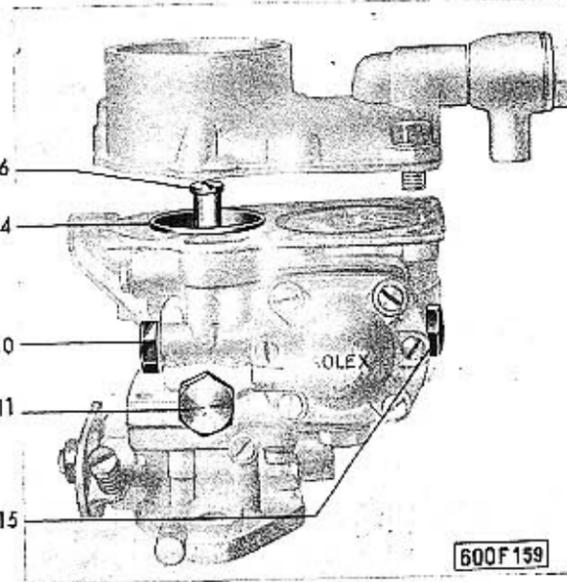
Při volnoběhu:

Vzduchová tryska volného chodu	8
Benzinová tryska volného chodu	9
Dorazový šroub páčky škrticí klapky	
Šroub pro regulaci množství směsi při volném chodu	13

Při jízdě:

Vzduchová tryska	6
Difusor (rozprašovač)	4
Benzinová tryska akcelerační pumpičky	10
Hlavní tryska	11
Ušporná tryska akcelerační pumpičky	15

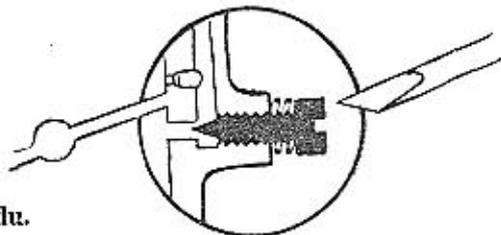

Udržování karburátoru.

Během provozu je třeba pouze občas vyčistit karburátor, aby se neucpávaly trysky a jemné kanálky nečistotami, které se vzdor předřazeným čističům časem s palivem do karburátoru dostanou a které se většinou usazují na dně plovákové komory. Je-li nutno vyčistit trysky, musí se tak státi s největší opatrností, aby se jejich jemné kalibrické otvory nepoškodily! Jinak se celé seřízení karburátoru poruší, což má většinou za následek zvýšení spotřeby benzínu. Trysky proto čistíte pouze profouknutím vzduchem — nejvýše protažením otvorů žíní; v žádném případě nesmí býti k tomu účelu použito předmětu kovového!

Rozměry trysek a celé seřízení karburátoru bylo určeno velkým počtem laboratorních pokusů i praktických zkoušek. Nemějte proto za žádných okolností továrnu předepsané seřízení; zlepšení chodu motoru tím nikdy nedosáhnete, v každém případě jen zhoršení nebo při nejmenším zvýšení spotřeby benzínu!

Jeví-li se již nutnost provést kontrolu a seřízení karburátoru přesahující rozsah normálního udržování, doporučujeme vřele, svěřiti tuto práci odborné autoopravně!

Seřizování volného chodu.

Neběží-li nám motor na volný chod správně (má příliš vysoké otáčky nebo naopak při úplném uvolnění plynového pedálu se motor zastavuje), je třeba provést seřízení. To provedeme především regulačním šroubem, který na karburátoru tvoří doraz páčky škrticí klapky. Jeho otáčením seřídíme minimální otáčky motoru tak, aby nám při úplném uvolnění plynového pedálu ještě motor běžel. Jelikož po tomto seřízení nemá zpravidla mo-

tor správný chod (vynechává atd.), provedeme další seřízení chodu otáčením šroubu pro seřizování volného chodu, který je na karburátoru namontován a který reguluje množství směsi při volném chodu.

Seřízení 2 karburátorů.

Oba použité karburátory jsou stejného typu. Jeden zásobuje ssací potrubí levých válců, druhý potrubí válců pravých. Je pochopitelné, že oba karburátory musí býti dokonale a naprosto stejně seřizeny, má-li býti docíleno správného výkonu motoru!

Hlavní podmínky pro správnou činnost jsou tyto:

1. Velikost osazených trysek a seřízení musí být u obou karburátorů naprosto stejné!
2. Spojení všech táhel musí býti spolehlivě provedeno a seřizeno tak, aby otvírání škrticích klapky bylo naprosto soudobé a nemohlo se za jízdy žádným způsobem samovolně změnit!

Zapalování.

Zapalování směsi palivo-vzduch se děje dynamobateriovým zapalováním značky PAL s rozdělovačem téže značky. V rozdělovači je zamontován odstředivý regulátor pro nastavení předstihu. Proud o nízkém napětí, který protéká primárním vinutím cívký je v určitý okamžik přerušen přerušovačem. Tím vzniká v sekundárním vinutí cívký proud o vysokém napětí, který je rozdělovačem přiveden do patřičné svíčky, kde přeskočí na elektrodách jiskra.

Náhon.

Výkon motoru se přenáší třecí spojkou, převodovou skříní a diferenciálem na zadní nápravu.

Spojka.

Spojka je suchá, jednodisková s odpérováním diskem, osvědčené konstrukce a je umístěna ve zvláštní skříní. Umožňuje rozpojení motoru a převodové skříně při kterékoliv rychlosti. Vypnutí se provede sešlápnutím nožního pedálu. Jestliže při zcela uvolněném pedálu jeví spojka sklon k prokluzování, nutno táhla seříditi. Seřizovací matice je pod zadním sedadlem. Otáčením matice se nastaví patřičný volný chod spojkového pedálu (2—3 cm). Při rozjíždění nemá spojka delší dobu prokluzovati. Při prokluzování se spojka příliš zahřeje a může se tím poškodit obložení. Nohu nenechávat při jízdě opřenou o spojkový pedál! Způsobuje to hučení a nadměrné opotřebení vypínacího ložiska. Při spouštění za velkých mrazů sešlápnutím spojky usnadníme spouštění, neboť spouštěč nemusí protáčet ozubená kola ve ztuhlém oleji v převodové skříní. Po naskočení motoru spojku pomalu zasunout.

Převodová skřín.

Převodová skřín má 4 rychlostní stupně dopředu a 1 zpáteční. Druhý, třetí a čtvrtý stupeň je synchronisován. Mimo první a zpáteční rychlost je u všech kol použito šikmého bezhlučného ozubení. Veškerá ozubená kola jsou důkladně uložena a vydatně mazána motorovým olejem.

Skřín zadní nápravy.

Skřín zadní nápravy jest mezi převodovou a klikovou skříní. Na dvou bohatě dimensovaných kuličkových ložiskách jest uloženo talířové kolo s kuželovým diferenciálem. Do talířového kola s ozubením Gleason zabírá pastorek, uložený na prodlouženém spodním hřídeli převodové skříně. Seřízení pastorku do záběru se provádí stavěcím ložiskem v přední části převodové skříně.

Zadní náprava.

Na obou stranách diferenciálu jsou patentní klouby, kterými se přenáší moment motoru na zadní výkyvné poloosy. Pérování poloos je torsními tyčemi; je jednoduché a spolehlivé a nevyžaduje žádné zvláštní péče. Skřín zadní nápravy je přímo spojena s převodovou skříní a je naplněna motorovým olejem.

Péče o motor, která se vyplácí...

Každých 1500 km:

1. Prohlédnout klínový řemen pohánějící dynamo.
2. Zjistit, zda je dostatečné množství brzdové kapaliny v nádrže.
3. Zkusit, zda má pedál spojky dostatečný volný chod.

Každých 5000 km:

1. Zjistit vůli ventilů.
2. Zjistit mezeru kontaktů v přerušovači (odtrh).
3. Zjistit vzdálenost elektrod v zapalovacích svíčkách.
4. Zjistit stopu kol.
5. Vzduchový filtr vyčistit a nasáknout olejem.

Každých 10.000 km:

1. Zkusit klikou kompresi — je-li nepravidelná, je nutno zabrousit ventily.
2. Vyčistit řádné svíčky.
3. Prohlédnout obložení brzd.
4. Čistit olejový filtr.

1. Napínání řemene.

Dynamo je naháněno klínovým řemenem. Napínáme jej tím způsobem, že vyndáme potřebný počet podložek mezi oběma polovinami řemenice dynamo a dáme je z vnější strany jako podložky upevňovací matice řemenice! Je nutno, aby napnutí řemene bylo pravidelně kontrolováno. Silné napínání škodí

50

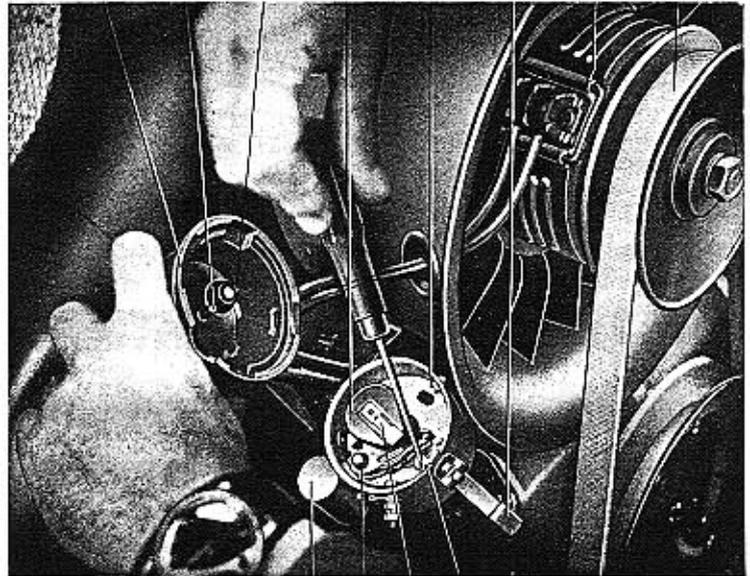
ložiskům dynama. Správně napnutý řemen se dá na jedné straně vychýlit asi o 2 cm.

2. Seřízení rozdělovače a přerušovače.

Na rozdělovači závisí časování zápalu a síla jiskry. Je tedy nutno časem kontrolovat vůli a stav kontaktů. Připevňovací pera se odtáhnou, sundá se víko rozdělovače a pomocí měrky přezkouší se odtrh kontaktů přerušovače. Tento můžeme nastavit/povolena upevňovacího šroubu nosiče kontaktu na vzdálenost 0,4 mm. Jsou-li na kontaktech nerovnosti, musí se tyto zabrousit jemným pilníčkem. Opálené kontakty nahradí se novými. Do rozdělovače nesmí přijít žádný olej nebo mazadlo.

K 70

12 11 10 5 4 3 2 1

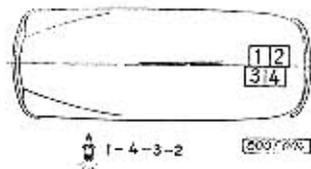

6	7	8	9	(600 F 160)
1. Klínový řemen dynamo	5. Plstěná mazací vložka	9. Regulační šroub držáku kontaktu	10. Kontakty víka rozdělovače	11. Uhlík rozdělovačeho víka
2. Dynamo	6. Kondensátor	10. Kontakty víka rozdělovače	11. Uhlík rozdělovačeho víka	12. Víko rozdělovače
3. Upínací pera víka rozdělovače	7. Přerušovací raménko			
4. Pouzdro rozdělovače	8. Rozdělovačí raménko			

51

Základní seřízení rozdělovače provedeme následujícím způsobem:

Píst prvního válce postavíme přesně do horní úvratě po dokončení komprese. Na hnací řemenici dynamo, naklonované na konci klikového hřídele, je tato poloha označena rýskou „O“. V této poloze montuje se rozdělovač do záběru s hnacím kolem v motoru. Pak otočíme motorem proti směru jeho normálního otáčení asi o 10° až 14° (podle stupnice, vyznačené na řemenici). Pootáčením rozdělovače pak postavíme tento do polohy, kdy se kontakty přerušovače začínají oddalovat a rozdělovačí raménko je těsně před spodním kontaktem vývodky pro kabel prvního válce. Tato vývodka je na víčku rozdělovače označena rýskou. Kabel této vývodky spojíme se svíčkou 1. válce! Kabely následující ve směru otáčení rozdělovače spojíme pak postupně se svíčkami 4., 3. a 2. válce, což odpovídá vyznačenému pořadí zapalování 1-4-3-2.

Pořadí zapalování (šipka značí směr jízdy)

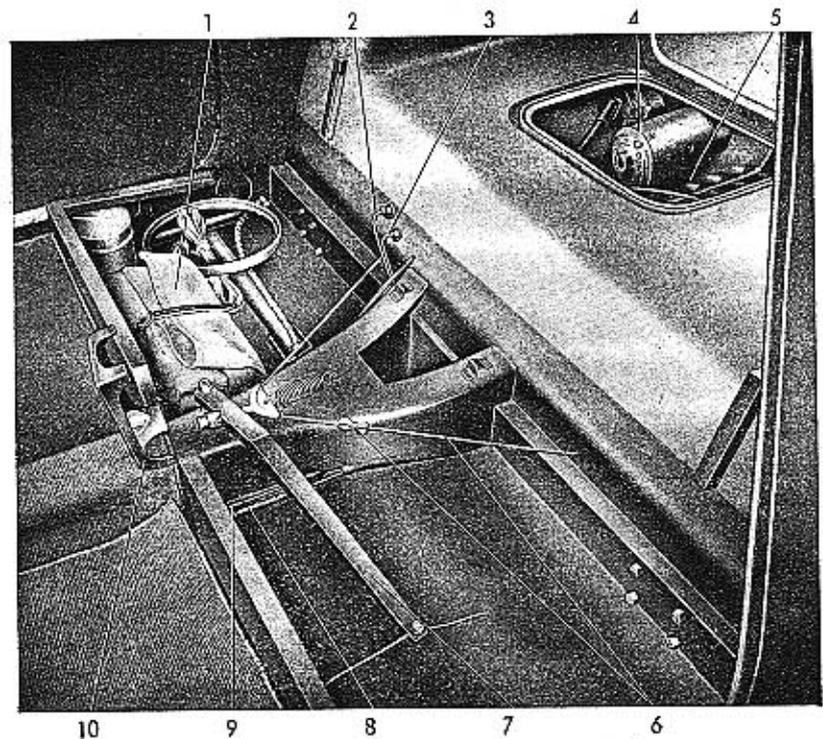
Pořadí zapalování můžeme si určit také přímo na motoru pozorováním pořadí otírání ventilů!

Doporučujeme, nechat v rámci pravidelné každoroční revize celé bateriové zapalování prohlédnout a zkontrolovat odborníkem!

3. Nastavení vůle spojky.

Podle opotřebení obložení spojky mění se časem vůle spojky, která se projevuje na pedálu. Volný chod pedálu spojky 2-3 cm musí být vždy dodržen. Nastaví se rektifikační maticí pod zadními sedadly. Neopomíňte seřídit též čistič oleje na motoru.

52

1. Brašna s nářadím	6. Lanko ruční brzdy se stavěcí svorkou
2. Benzinové potrubí	7. Páka převodu ruční brzdy
3. Potrubí tlakové kapaliny do brzd	8. Rektifikační matice spojky
4. Spouštěč	9. Táhl ovládání plynu
5. Přístup k otvoru pro nalévání a tyče pro kontrolu oleje v převodové skřini	10. Kryt převodu ruční brzdy

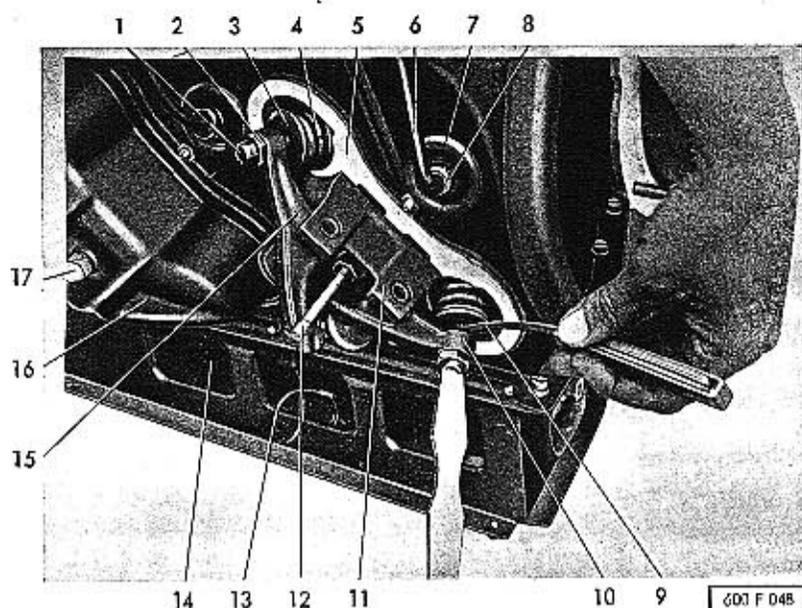
53

4. Seřízení vůle ventilů.

Vůle mezi vahadlem a dřikem ventilů je velmi důležitá, neboť při malé vůli talířky ventilů mohou být poškozeny. Při velké vůli ventily příliš klepou. Správná vůle ventilů pro ssací i výfukový je 0,1 mm za studena.

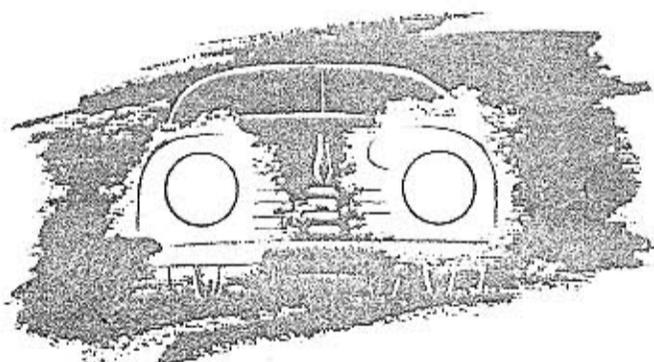
K nastavení vůle se sundá kryt ventilů a otočíme klikovým hřídelem, až ten ventil, který se má seřizovat, je uzavřen. Nyní se zkouší měrkou vůle ventilů a případně seřídí. K tomu je nutno povolit matici stavěcího šroubu a potom otočit šroubovákem šroub vahadla tak, až je nastavena správná vůle. Potom opět dotáhneme matici ovšem tak, aby seřizená vůle se nezměnila. Stejně tak postupujeme u všech dalších ventilů.

Seřizujte vůli ventilů vždy při studeném motoru!

1. Stavěcí šroub ventilové vůle	10. Vahadlo výfukového ventilu
2. Pojistovací matice	11. Kozlík vahadel
3. Talíř ventilové zpružiny	12. Šroub kozlíku vahadel
4. Zpružina ventilu	13. Zpružina klapky
5. Plocha pro těsnění víka hlavy válce	14. Klapka pro přepouštění teplého vzduchu pod kapotu
6. Kabel svíčky	15. Vahadlo ssacího ventilu
7. Gumové těsnění svíčky	16. Víko hlavy válce
8. Zapalovací svíčka	17. Uzavřená matice
9. Ventilový kalibr (plíšky na měření ventilové vůle)	

Něco o elektrickém zařízení...

Světelné a spouštěcí zařízení se skládá z těchto hlavních zařízení:

1. dynamo,
2. baterie,
3. spouštěče,
4. světel — reflektorů.

Dynamo.

Dynamo je poháněno klínovým řemenem od zalomeného hřídele motoru a dodává proud o napětí 12 V do baterie.

Napětí proudu je regulátorem udržováno na patřičné výši.

Výkon dynamo je 150 W.

Zhasnutí červené kontrolní žárovky na přístrojové desce nám oznamuje, že automatický spínač zapnul nabíjení baterie. Jestliže žárovka svítí při jízdě, nenabíjí dynamo a příčina musí být zjištěna a odstraněna!

Červená kontrolní žárovka se také rozsvítí při přetržení řemenu ventilátoru, jelikož tím přestane být současně i dynamo poháněno! Nutno proto při jejím rozsvícení v každém případě okamžitě zastavit a zjistit co se stalo! Bez řemenu se nesmí pokračovat v jízdě, protože motor pak není vůbec chlazen!

Baterie.

Baterie je olověná o napětí 12 V a kapacitě 75 Ah. Umístěna je pod přední kapotou.

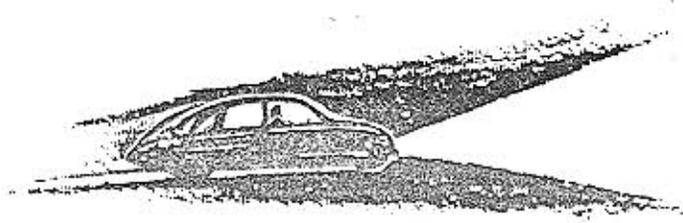
Všechny rady pro správnou obsluhu se dají shrnout do následujících bodů:

1. Dbejte, aby desky baterie byly úplně ponořeny. Hladina elektrolytu musí být ještě 15 mm nad ně. K doplnění používat pouze destilované vody!
2. Pravidelně dbát o správné nabíjení. Občas přeměřit elektrolyt. Při naměření 28° Bé je baterie nabita, při 25° je vybita. Dlouhá jízda městem, spojená s častým spouštěním a vysokou spotřebou proudu, vybiže značně baterii, takže musí být nabita speciálním nabíječem, připojeným na síť. Elektrolyt je směs chemicky čisté kyseliny sírové a destilované vody.
3. Na baterii nesmí se odkládat žádné nářadí, aby nedošlo ke krátkému spojení a tím vybití baterie. Před každou opravou elektrického zařízení je nutno odpojit plus pól od baterie, aby se zabránilo krátkému spojení.

ŠETŘTE BATERII, NEBOŤ OD JEJÍHO STAVU ZÁVISÍ PROVOZNÍ JISTOTA ZAPALOVÁNÍ!

Po zastavení motoru ihned klíček vytáhnout, aby se nevybil baterie!

Světlomety.

Světlomety jsou zapuštěny do předních blatníků. Ve světlo-
metu jsou dvě žárovky; jedna pro dálkové světlo, druhá pro
městské. Parabolická zrcadla jsou podle předpisů v továrně
seřizena.

Výměna žárovky u světlometů.

Natočíme přední kolo, abychom měli snazší přístup pod blat-
ník k připevňovacímu šroubu krytu světlometu. Ten odšroubu-
jeme a odstraníme kryt světlometu. Pak otočením objímky žá-
rovky, která má bajonetový závit, objímku vyndáme a žárovku
nahradíme. Při skládání postupujeme opačným způsobem. Nutno
dbát, aby přívodové kontakty pro elektrický proud správně do-
sedaly.

Žárovky a pojistky.

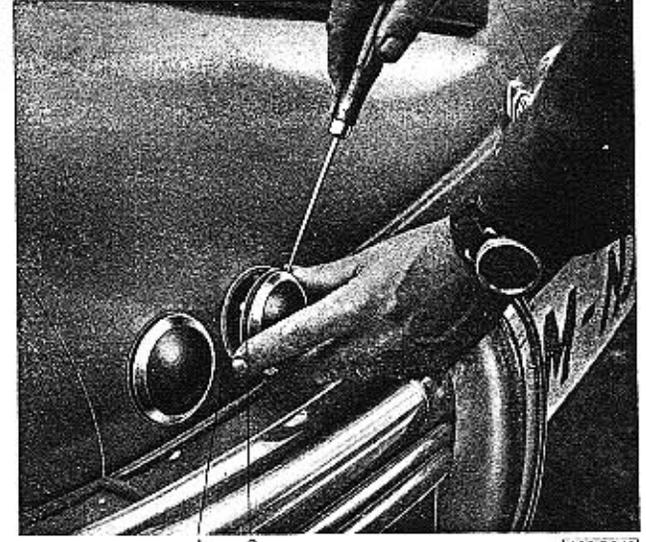
Poruchy na světelném a spouštěcím zařízení jsou nejčastěji
způsobeny spálením žárovky nebo pojistky. Pojistky jsou ve
skříňce nalevo pod armaturní deskou a jejich zapojení je zřejmé
na plánu světelného a spouštěcího zařízení. Jsou-li pojistky dob-
ré, je závada v kabelu vedení nebo v elektrických přístrojích.
V tom případě je nutno obrátit se na odborníka.

Nesvítili-li některá žárovka a její pojistka je dobrá, je žárovka
spálena a nutno ji nahradit novou žárovkou téhož označení.

Výměna žárovek u posičních a stop světel.

TATRAPLAN je opatřen 2 červenými posičními a 2 oranžový-
mi STOP-světly na zádi vozu. Při výměně žárovky je nutno rá-
meček s barevným sklem pomocí šroubováku odejmout. Je do
pouzdra svítilny pouze zatlačen a drží tam pružností svého
okraje.

Potom je přístupno pouzdro svítilny a žárovka. Patice žárov-
ky je opatřena dvěma čípkami. Při vyndávání je nutno žárovku
přitlačit a otočit, až čípkami patice přijdou do otvorů objímky a
pak se žárovka vyndá.

1. Pouzdro sví-
tilny

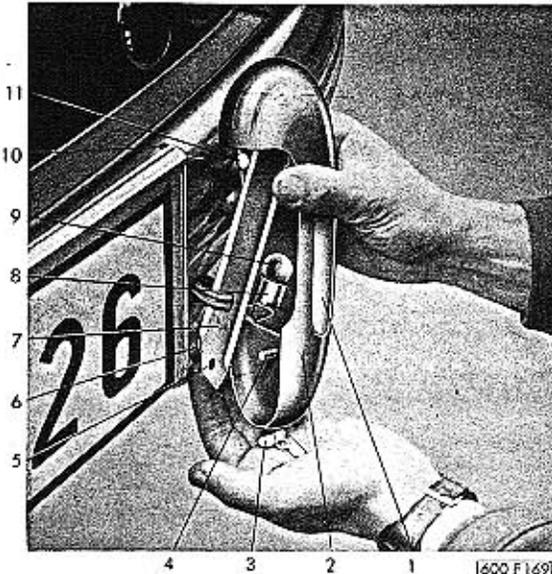
2. Viko s reflex-
ním sklem

[600 F 161]

Výměna žárovek k osvětlení evidenčního čísla.

Tabulka pro evidenční číslo tvoří střední část zadního náraz-
níku a je opatřena vnějším osvětlením. Osvětlovací tělesa tvoří
vypouklé ozdoby na zadním nárazníku po obou stranách číselné
tabulky. Při výměně žárovky se odšroubuje křídlová matice,
která je přístupná pod nárazníkem, spodní část tělesa se od-
klopí, až lze pohybem nahoru vyvléknouti jeho horní závěsný
čep z otvoru v nárazníku.

Pak se pomocí šroubováku odklopí spodní konec nosné des-
tičky žárovky a pouzdro osvětlovacího tělesa se sejme.

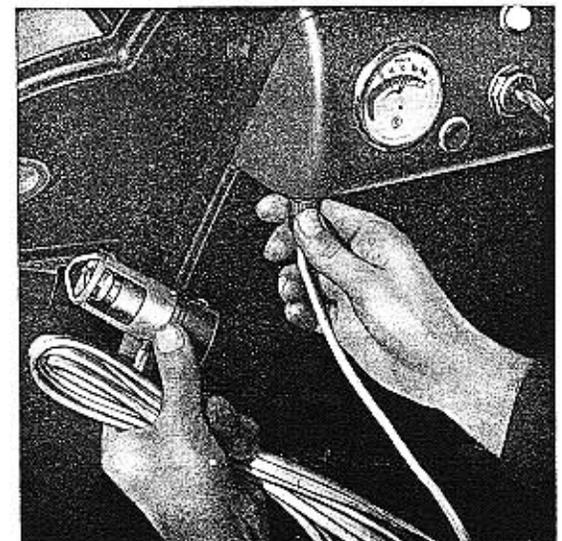
[600 F 169]

1. Osvětlovací
okénko.	4. Upevňovací šroub
svítilny.	8. Objímka žárovky.
2. Ozdobná část ná-
razníku, tvořící
pouzdro osvětlo-
vacího tělesa.	5. Otvor v nosné des-
tičce.	9. Žárovka.
3. Křídlová matice
s pérovou podlož-
kou.	6. Otvor v nárazníku.	10. Otvor v nárazníku
pro horní závěsný
čep.
	7. Nosná destička
objímky pro
žárovku.	11. Horní závěsný
čep.

Osvětlení prostoru motoru.

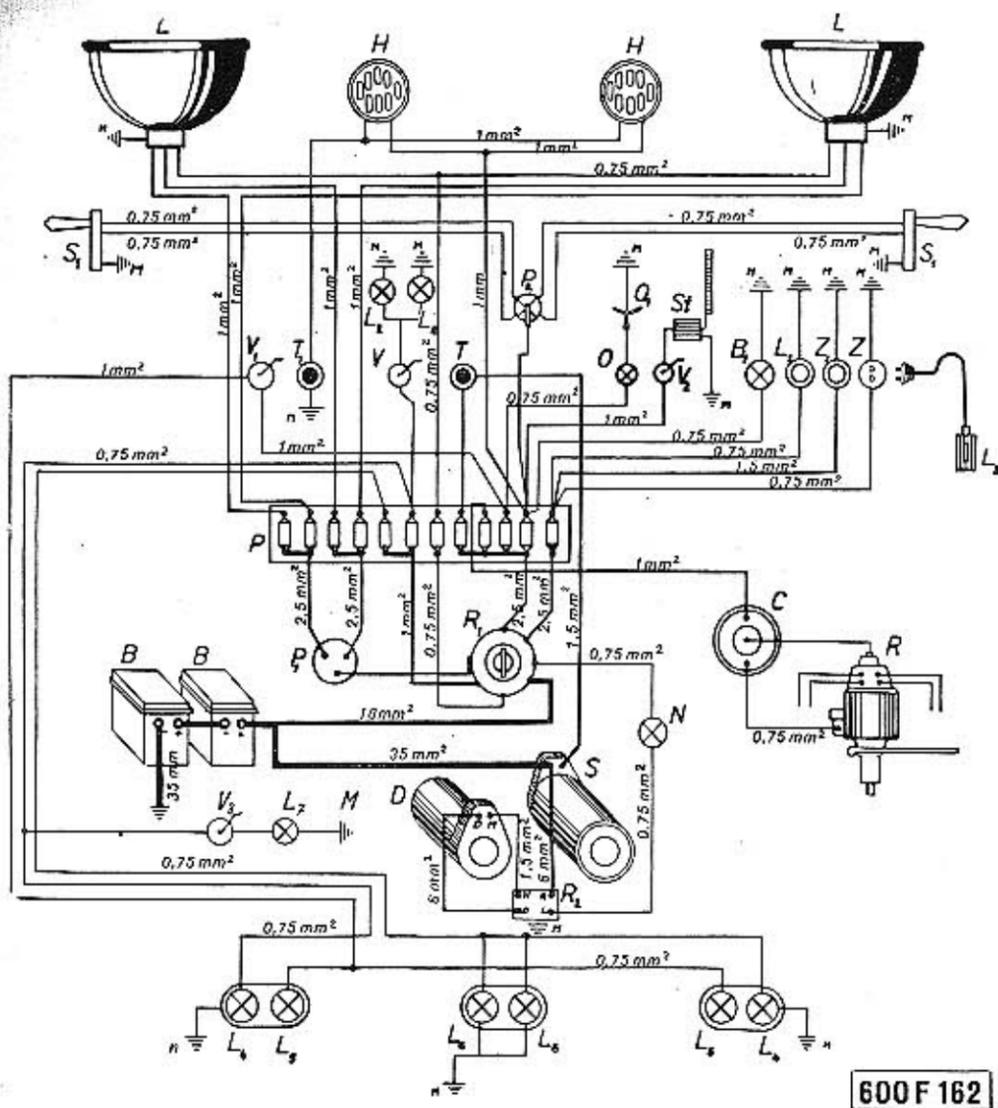
Na spodní části kapoty motoru je namontována svítilna, ovlá-
daná samočinným spínačem, který je vmontován do karoserie
na levé boční straně v místech, kde kapota na karoserii dosedá.
Při otevření kapoty spínač samočinně světlo zapne, ovšem jen
tehdy, jsou-li zapnuta některá světla (tedy v noci).

Připojení montážní lampy.

[603 F 068]

B baterie	P pojistkové skříňky
B ₁ měřič benzínu	P ₁ přepínač setkávacích svítel
C zapalovací cívka	P ₂ přepínač ukazovatelů směru
D dynamo Magneton	R rozdělovač
H houkačka	R ₁ rozváděcí skříňka
L světlomet	R ₂ regulátor napětí
L ₁ stropní lampa s vypínačem	S spouštěč
L ₂ osvětlení přístrojové desky	S ₁ ukazovatel směru
L ₃ ruční montážní lampa	S ₂ stírač skla
L ₄ koncová lampa	T tlačítko spouštěče
L ₅ brzdová lampa	T ₁ tlačítko houkačky
L ₆ osvětlení číselné tabulky	V vypínač osvětlení přístrojové desky
L ₇ osvětlení prostoru motoru	V ₁ vypínač brzdového světla
M hmota	V ₂ jednopólový vypínač stírače
N kontrola nabíjení dynama	V ₃ samočinný vypínač osvětlení prostoru motoru
O kontrolní svítlna oleje	Z zásuvka montážní lampy
O ₁ tlakový spínač kontroly mazání	Z ₁ zapalovač cigaret

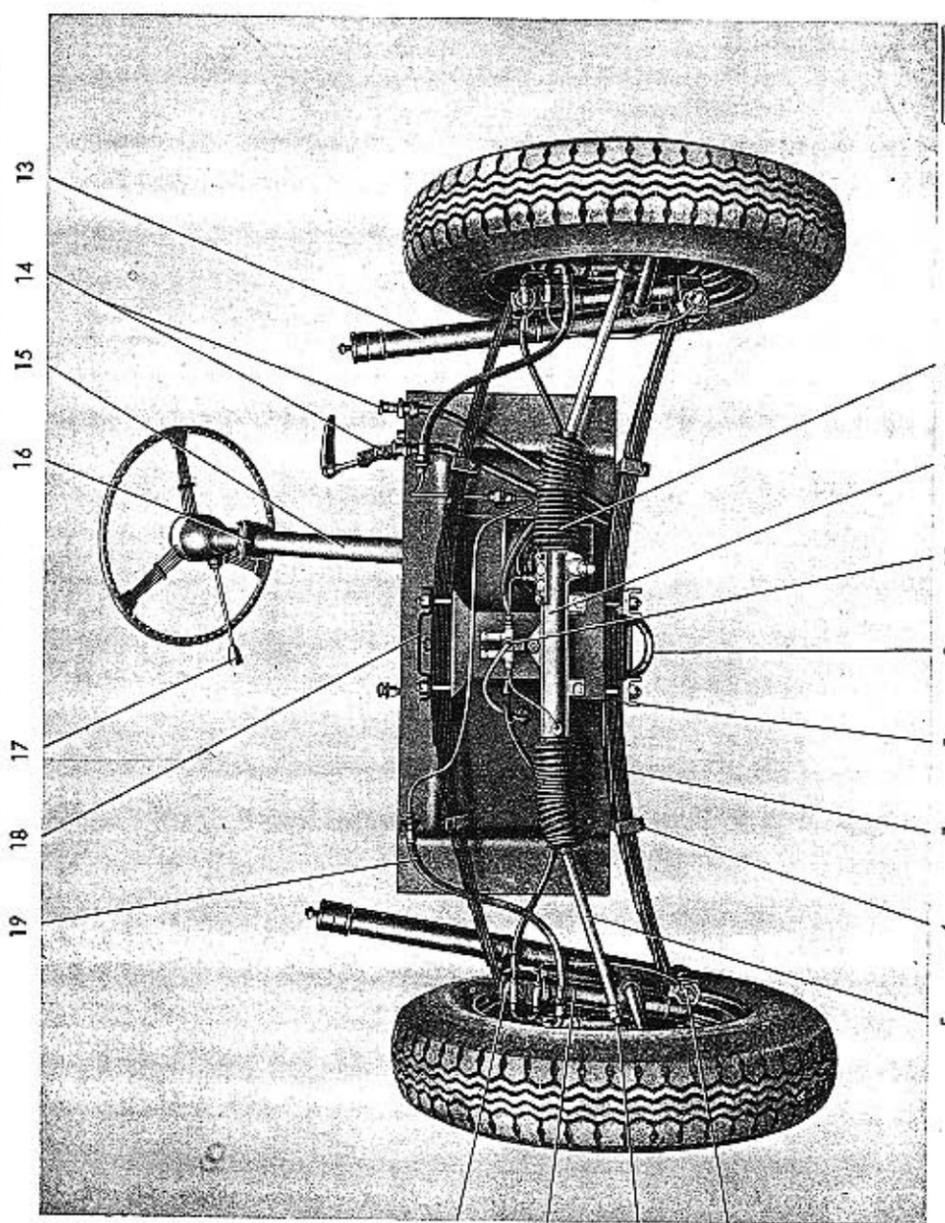

Přední náprava a řízení...

1. Vidlice pro uchycení horního pera	10. Rozváděč ústředního mazání
2. Otočný čep	11. Skříň řízení
3. Kulový čep spojovací tyče řízení	12. Ochranné gumové pouzdro řízení
4. Vidlice pro uchycení spodního pera	13. Tlumič nárazů
5. Tyč řízení	14. Potrubí k chladiči oleje
6. Třmen pera	15. Sloup řízení
7. Spodní pero	16. Držák k uchycení řízení
8. Deska pro uchycení spodního pera	17. Rychlostní páka
9. Závěsné oko (pro odtažení vozu)	18. Deska pro uchycení horního pera
	19. Potrubí hydraulických brzd

Přední náprava.

Přední náprava tvoří paralelogram ze dvou půleliptických per upevněných na středním nosníku karoserie.

Pera jsou přístupna po demontáži kol a po odejmutí krycích plechů v přední kapotě pod náhradními pneumatikami. Otočný čep je spojen silnými čepy s příčnými perami a je mazán od ústředního mazání.

Seřízení kol.

Správné seřízení kol je důležité pro bezpečnou jízdu a malé opotřebení pneumatik. Sbíhavost předních kol je 3—5 mm měřena na ráfku a je nutno občas ji přezkoušet. Sklon čepů a stopu kol dát si časem přezkoušet v autosprávkárně.

Všechna kola i s pneumatikami jsou v továrně pečlivě vyvážena. Je však nutno občas vyvážení přezkoušet a při výměně nebo opravě pneumatik kola znovu vyvážit. Nevyvážená kola způsobují nepříjemné vibrace při velké rychlosti.

Rízení.

Rízení se děje ozubenou tyčí a pastorkem. Pohyb tyče se přenáší spojovacími tyčemi s kulovými klouby na každé kolo zvlášť. Kulové klouby tyčí, jakož i hřebenová tyč s pastorkem je mazána ústředním mazáním. Seřízení vůle mezi zuby pastorku a tyčí je automatické, tlačnou pružinou.

Tlumiče nárazů.

Každé kolo má po jednom teleskopickém, kapalinovém tlumiči nárazů, který zaručuje příjemnou jízdu bez nadměrného kolísání a otřesů a dobré sezení vozu i na rozbité vozovce. Klepají-li tlumiče, prohlédněte, nejsou-li uvolněny závěsy tlumičů a je-li v tlumiči dosti kapaliny. Je-li přes to tlumič vadný, předejte jej k opravě odborné správce.

Brzdy.

Vůz je vyzbrojen dvěma na sobě nezávislými brzdami, nožní a ruční. Nožní brzda je hydraulická na všechna čtyři kola a používá se k brzdění při jízdě. Ruční brzda je mechanická, pouze na zadní kola a slouží pro zajištění vozu na místě (parkování).

Funkce nožní brzdy je následující:

Sešlápnutím brzdového pedálu se přeneše tlak na píst v hlavním brzdovém válci, montovaném pod podlahou pedálů. Píst stlačí kapalinu ve válci, v připojených potrubích a v brzdových válcích jednotlivých kol. Písty brzdových válců se vytlačují ven a způsobují přitlačení čelistí k brzdovým bubnům. Tlak v potrubí se šíří podle fyzikálních zákonů okamžitě a stejnoměrně, takže brzdění na všech 4 kolech je rovnoměrné. Ztráty jsou oproti mechanickým brzdám nepatrné a k brzdění stačí poměrně malý tlak na brzdový pedál.

Hydraulické brzdy jsou již v továrně dokonale seřizeny. Seřizování brzd během provozu nesmí být nikdy prováděno u nožního pedálu, ať je opotřebení brzdových čelistí jakékoliv!

Stav brzdové kapaliny v nádržce je nutno často — aspoň jednou týdně — kontrolovat! Nikdy nesmí hladina kapaliny v nádržce klesnouti až ke dnu, neboť pak by se dostal do brzdového systému vzduch, který má pro činnost brzd nepříznivé následky.

K doplnění zásoby brzdové kapaliny musí být používáno výhradně speciální kapaliny pro hydraulické brzdy! Nikdy se ne-

smí použít minerálního oleje! Ten totiž rozleptává gumové těsnící dílce brzdového systému a způsobí jeho vážné závady. Při doplňování kapaliny nutno dbátí úzkostlivě naprosté čistoty, aby se do brzdového systému nedostaly nečistoty a doporučuje se proto nalévat kapalinu do nádržky přes čisté jemné síto, které je vmontováno do nádržky.

Zjistíte-li nedostatek kapaliny na cestě, kde nemáte možnost opatřit si ihned správnou brzdovou kapalinu, můžete si nouzově vypomoci zředěním zbytku kapaliny čistým bezvodým lihem! Při nejbližší příležitosti je však potom nutno kapalinu v celé brzdové soustavě vyměnit!

Brzdová kapalina.

Pro správnou činnost brzd je velmi důležité, aby byla použita vhodná brzdová kapalina. Není lhostejné, jaké kapaliny se použije! Některé — i značkové — kapaliny s úspěchem používané v brzdových systémech jistých vozů mají zhoubný vliv na použitý gumový materiál těsnění, manžet a pod. jiných vozů! Proto musí být bezpodmínečně dodržován předpis výrobce a používány výhradně kapaliny továrnou vyzkoušené a doporučené!

Brzdový systém Tatrplanu je v továrně běžně plněn speciální brzdovou kapalinou československé výroby značky „Synthesia č. 1“ (červenou). Tato kapalina je dnes v prodeji také pod novým označením „Syntol č. 1“!

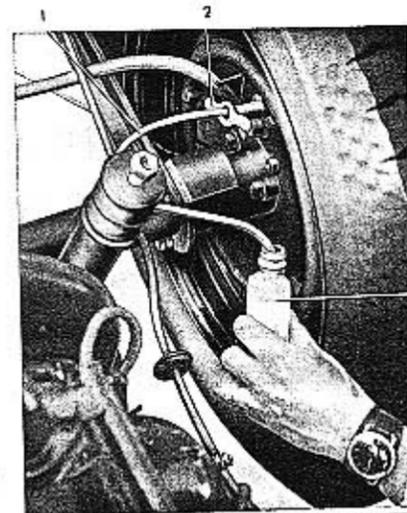
Kromě této hodí se velmi dobře brzdová kapalina anglické výroby značky „Lockheed No. 5“, která je k dostání ve všech evropských státech. Při prvním plnění této kapaliny se doporučuje vypustiti a vyčerpati všechnu původní kapalinu z brzdového systému (bez proplachování) a celý systém nově naplniti kapalinou Lockheed No. 5!

Brzdová kapalina běžně používaná v SSSR, sestávající z 50% ricinového oleje a 50% butylalkoholu, má v podstatě stejné vlastnosti jako československá kapalina Synthesia č. 1 a může tedy být přímo dolévána do této kapaliny, aniž by se brzdový systém předem vyprazdňoval!

Odvzdušnění brzd

musí být provedeno vždy, když se z jakýchkoliv důvodů dostal do brzdového systému vzduch. Při provádění odvzdušnění naplňte nejdříve nádržku kapalinou. Pak sejměte s odvzdušňovacího šroubku, který je umístěn na zadní části nosné desky brzdových čelistí, gumovou ochrannou čepičku, povolte šroubek speciálním nástrčným klíčem, který je ve výstroji vozu, nasadte gumovou hadičku a její druhý konec vložte do čisté nádoby (nejlépe skleničky). Potom sešlápněte pedál brzdy, čímž se vytlačí z potrubí kapalinu i s bublinkami vzduchu. Sešlápnutí brzdy opakujte tak dlouho, až se již neobjevují žádné bublinky,

1. Hadička k odvzdušnění brzd
2. Klíč na odvzdušňovací šroub
3. Lahvička na tlakovou kapalinu

ale vytéká čistá kapalina. Přitom nutno kontrolovat stále hladinu kapaliny v nádržce, aby se příliš nesnížila a aby tím do systému nevnikl znovu vzduch! Po provedení odvzdušnění se utáhne odvzdušňovací šroub a potom se odstraní gumová hadička a navlékne opět ochranná gumová čepička.

Odvzdušnění provedte postupně u všech 4 kol.

Při odvzdušňování brzd je důležité:

1. Aby výtokový konec odvzdušňovací hadičky byl výše než odvzdušňovací šroubek a proto nádobku držte dostatečně vysoko, ovšem aby konec hadičky v nádobce zůstal vždy ponořen.
2. Aby odvzdušňovací šroubek byl uzavřen po odvzdušnění během stlačování pedálu brzdy!
3. Aby při odvzdušňování byl pedál brzdy vždy rychle sešlápnut, ale pomalu povolován!

Seřízení brzdových čelistí.

Je-li dráha pedálu při sešlápnutí příliš dlouhá a není-li v potrubí vzduch, je to znamením, že se obložení brzd již značně opotřebilo a je tedy nutno brzdové čelisti seříditi.

Seřizování se provádí výhradně přímo na brzdách předních a zadních kol tím způsobem, že pomocí šroubováku otáčíme vroubky opatřené maticemi na tlačných pístech brzdových válečků vždy v tom smyslu, aby se tlačné šrouby vyšroubovaly. Oba tlačné šrouby u jednoho brzdového válce musí být vyšroubovány stejně daleko. Volný chod brzdového pedálu má být asi 2—2,5 cm.

Vroubkované matice pro seřízení brzd jsou přístupné bez snímání brzdového bubnu otvorem, který je ve stěně bubnu vyvrtán poblíž jednoho z šroubů pro upevnění kola.

Vůz nutno zvedákem nadzvednouti, příslušné kolo odmontovat, otvor v brzdovém bubnu pootočit proti vroubkované regulační matici (nahore) a šroubovákem, zmíněným otvorem prostrčeným, provést seřízení.

70

Ruční brzda.

Jestliže ruční brzda má velký volný chod, je třeba zkrátit tažná lanka brzdy. Zkrácení lanka provedeme povolením spojky lanka pod zadním sedadlem, napnutím lanka a opětovným utažením spojky.

Na bezvadný stav brzd nutno klást značnou váhu, jinak řidič sebe a spolucestující uvádí lehkomyšlným způsobem v nebezpečí života!!

Ústřední tlakové mazání.

U Tatraplanu jsou všechna mazací místa přední nápravy a řízení mazána ústředně. Předem určené množství oleje je při sešlápnutí pedálu ústředního mazání přivedeno na příslušné mazací místo. Poškození jednoho mazacího potrubí nemá vlivu na činnost potrubí ostatních.

Při sešlápnutí pedálu mazání stlačí píst olej, který do jeho válce přitéká přes zpětný kuličkový ventil z nádržky a vtláčí jej do rozdělovače mazání. V rozdělovači tlakem otevrou ventily přístup k jednotlivým vzduchovým komůrkám a současně uzavřou přístup k mazacím místům. Olejem se vzduch v komůrkách silně stlačí a komůrky se současně naplní do určité výšky, která odpovídá potřebě oleje pro příslušné mazací místo a je určena velikostí komůrky. Při uvolnění pedálu mazání jest ventilek svou pružinou opět uzavřen a stlačený vzduch v komůrkách vžene nyní olej na jednotlivá mazací místa.

Nádržka se plní středně těžkým motorovým olejem a musí být vždy naplněna olejem, aby do systému nevnikl vzduch.

Odvzdušnění nutno provést při každém vniknutí vzduchu do potrubí, což se projeví obyčejně lehkým a měkkým chodem pedálu!

71

Odvzdušnění se provede takto:

Po naplnění oleje se vyjme z nádržky síto a kuličkový ventil ve vedení mezi nádržkou a pumpou se drátem stlačí. Pedál mazání se rychle sešlápně a pomalu nechává vystoupiti zpět. To se opakuje tak dlouho, až již nevystupují žádné vzduchové bubliny v olejové nádržce. Potom se opět vloží síto.

Mazací systém se má vždy odvzdušnit po provedených opravách a nebyla-li nádržka včas naplněna, takže do systému vnikl vzduch!

Bylo-li potrubí rozebráno, nutno v intervalu asi 10 vteřin pedál sešlapovati tak dlouho, až na všech mazacích místech vystupuje olej.

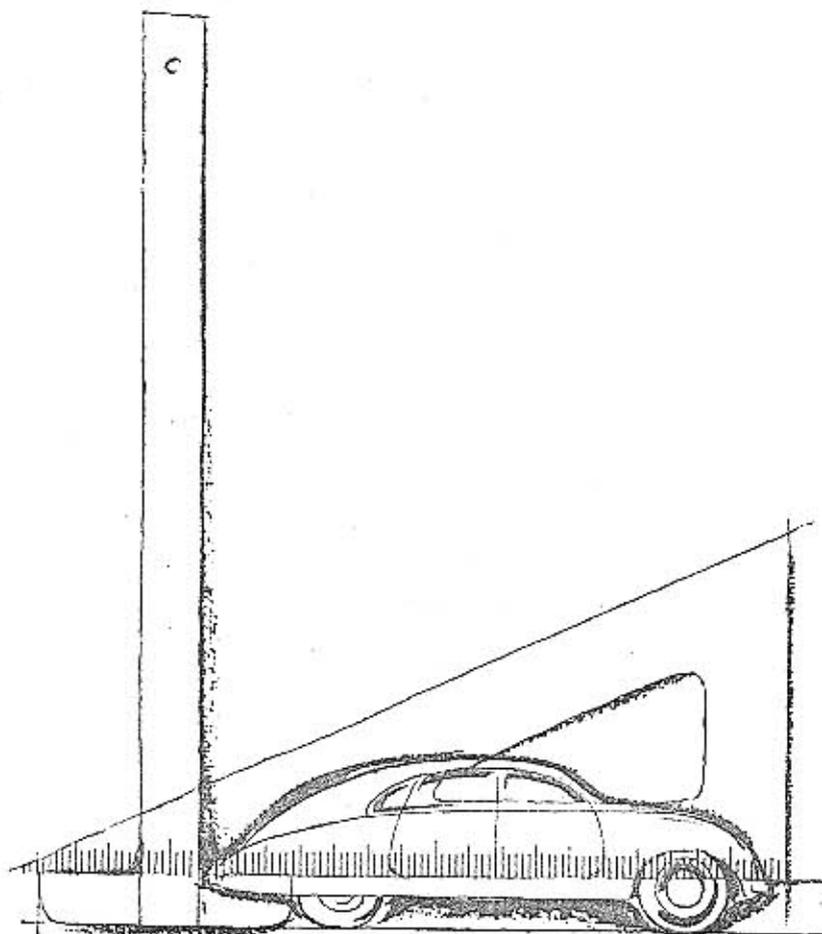
Prosakuje-li z ucpávky pumpy olej a pedál je tím silně zaoilován, je nutno ucpávku poněkud dotáhnouti, ale jen tolik, aby pedál mazání nezůstával „viset“.

Nedostává-li některé mazací místo olej, je třeba sledovati potrubí až k rozdělovači mazání a tam je odpojit. Dostává-li potom příslušné místo rozdělovače olej, je nutno vyčistiti trubku. V opačném případě je třeba zkontrolovati a vyčistiti ventilek nebo vzduchovou komůrku v rozdělovači mazání.

Snažte se seznámit co nejdůkladněji s vaším vozem a věnujte trochu času jeho pravidelným prohlídkám. Není toho mnoho.

72

Váš vůz v číslech...

Jízdní vlastnosti.

Nejvyšší rychlost	130 km/hod.
Nejvyšší rychlost při 4000 ot/min.	1. rychlostí: 34 km/hod.
	2. rychlostí: 55 km/hod.
	3. rychlostí: 85 km/hod.
	4. rychlostí: 130 km/hod.
Trvalá rychlost:	110 km/hod.

Rozměry.

Rozchod: vpředu i vzadu	1300 mm,
Rozvor	2700 mm,
Největší délka vozidla	4540 mm,
Největší šířka vozidla	1670 mm,
Největší výška vozidla	1520 mm,

1. Motor.

Druh:	čtyřtákní spalovací motor benzinový
Uspořádání válců:	ploché čtyřválec (flat-four)
Počet válců:	4
Chlazení:	vzduchem, nuceně, pomocí ventilátoru
Největší výkon:	asi 52 ks při 4000 ot/min.
Trvalý výkon:	asi 48 ks při 3500 ot/min.
Obsah:	1950 cm ³
Vrtání:	85 mm
Zdvih:	86 mm
Kompresní poměr:	6 : 1
Váha motoru:	145 kg (včetně olejové náplně)
Váha motoru na 1 ks výkonu:	2,8 kg/ks
Výkon na 1 l obsahu:	26,5 ks/1 l
Karburátory:	2-spádové, typu Solex 32 UBIP
Druh zapalování:	12voltové, bateriové s automatickou regulací předstihu
Mazání motoru:	tlakové, cirkulační, zubové čerpadlo
Spouštění:	el. spouštěčem PAL 1,8 k/12 V nebo ruční natáčecí klikou
Spojka:	suchá, jednodisková

74

2. Převodová skříň.

Druh:	4rychlostní, ozubenými koly: 1 rychlost zpáteční; druhá, třetí a čtvrtá rychlost synchronisovány; řazení na sloupku volantu
Přesazení v převodové skříni:	1. rychlost 3,55 2. rychlost 2,26 3. rychlost 1,44 4. rychlost 0,96 zpáteční rychlost 4,73

3. Zadní náprava.

Druh:	nezávisle na sobě odpérované výkyvné polonápravy
Převod vzadní nápravě:	4,09 (nebo 4,4 - t. zv. „horský převod“)
Ráfek:	E 4,00×16
Pneu:	6,00×16
Pérování:	torsními tyčemi, teleskopické hydraulické tlumiče

4. Přední náprava.

Druh:	nezávisle na sobě odpérovaná kola — paralelogram
Ráfek:	E 4,00×16
Pneu:	6,00×16
Pérování:	dvěma nad sebou uspořádanými příčnými listovými pery, teleskopické hydraulické tlumiče

5. Řízení.

pastorkem s ozubenou tyčí

6. Brzdy.

Nožní hydraulická na 4 kola
Ruční mechanická na zadní kola;
páka pod přístrojovou deskou vlevo od řidiče

75

7. Elektrická výstroj.

Napětí:	12 V
Baterie kapacita:	75 Ah
Dynamo:	150 W/12 V
Spouštěč:	1,8 k/12 V
Osvětlení:	2 světlomety v blatnicích 2 postranní světla vzadu
Signální zařízení:	el. houkačka
El. stírač skla	

8. Palivová nádrž.

Obsah palivové nádrže:	56 l
Spotřeba:	asi 11 l/100 km
Váha vozidla:	prázdné asi 1200 kg zatížené asi 1600 kg
Hnací ústrojí:	t. j. motor, spojka, převodová skříň a zadní náprava tvoří jeden blok, umístěný vzadu a uložený na gumě v samonosné karoserii.

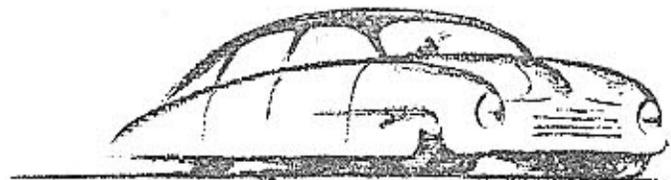
Karoserie.

Celokovová, proudnicového tvaru, svařená s centrálním nosníkem, 4dveřová, samonosná.

Počet sedadel: vpředu 2
vzadu 3

Prostor pro zavazadla. asi 0,27 m³.

Topení: vzduchem, ohříváním výfukovými plyny v tělesech mimo užitkový prostor karoserie.

76

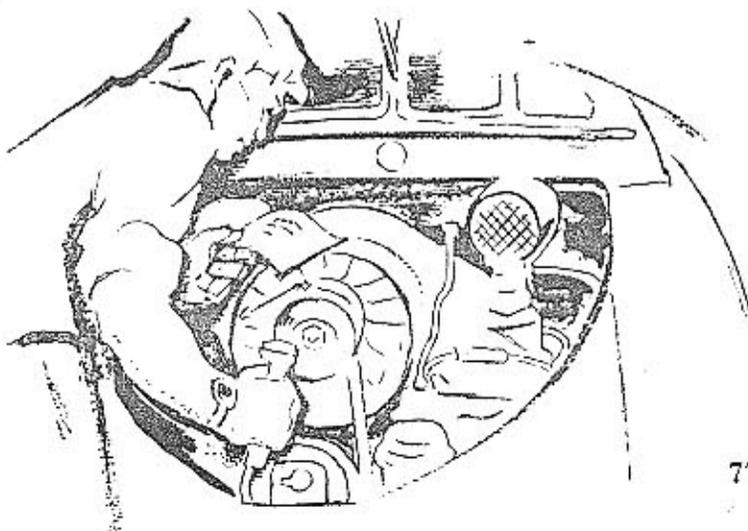
Nakonec něco o poruchách...

Nebojte se jich! TATRAPAN je v provozu úplně spolehlivý! Říká se však: „Čert nikdy nespí!“ Nebude rozhodně na škodu vědět, které poruchy by se vyskytnouti mohly ať již následkem chybné obsluhy, čistou náhodou nebo normálním opotřebením a budete-li znáti, jak se odstraňují!

Vyskytne-li se již nějaká ta porucha, nehleďte ji nikdy bez rozmyšlení — namátkou! Uvažte v klidu jak se projevuje a jaké jsou další průvodní zjevy a podle toho usuzujte na příčinu.

Jako vodičko sestavili jsme vám různé běžné poruchy do přehledných tabulek, které ovšem pro omezený rozsah této příručky nemohou být úplně a vyčerpávající.

Nemůžete-li příčinu poruchy zjistit a spolehlivě odstranit, nepodnikajte raději žádné namátkové pokusy, které mohou být někdy velmi drahé, ale dopravte raději vůz do odborné autoopravny, jejíž odborný personál pracuje s vozy stále a má tedy velké zkušenosti.

77

Poruchy a jejich odstranění

Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
A. Motor nelze spustit.	I. Spouštěč nefunguje.	1. Uhlíkové kartáčky vázanou. Nedosedají na kolektor.	Uhlíky uvolnit.
		2. Uhlíkové kartáčky opotřebovány. - Nedosedají správně.	Uhlíky zabrousit nebo vyměnit.
		3. Přítlačné pero kartáčku zlomeno.	Vyměnit.
		4. Kolektor znečištěn.	Očistit benzínem. Má-li kolektor rýhy nebo stopy po krátkém spojení, je nutno spouštěč nechat ihned přezkoušet a závadu opravit. Správně připojit.
		5. Svorčky kabelů nejsou dobře připojeny.	Svorčky a kabelová oka očistit a řádně dotáhnout.
		6. Špatný dotek na svorkách kabelů.	Zkontrolovat a opravit.
		7. Přívod ke spouštěči je přerušen.	Nechat opravit nebo vyměnit. Kabely přezkoušet, případně připojit.
		8. Vadný spouštěč.	Nechat opravit nebo vyměnit.
		9. Krátké spojení ve vedení.	Kabely přezkoušet, případně připojit.
		10. Vadné tlačítko zapínání spouštěče.	Nechat opravit nebo vyměnit.
		11. Baterie není nabitá.	Baterii správně nabít.
		12. Vadná baterie.	Vyměnit.
		13. Olej v motoru je příliš ztluhlý.	Vyměnit olej za olej správných vlastností.
Poznámka: Po nalezení závady a před prováděním oprav na elektrickém zařízení odpojit vždy hmotu od baterie (svorku —)!!!			
A. Motor nelze spustit.	II. Zapalování je v pořádku (na svíčkách je jiskra).	1. V nádrži není benzín.	Doplnit.
		2. Benzinový kohout uzavřen nebo ucpán.	Otevřít, případně vyčistit.
		3. Přívodní potrubí benzínu mezi nádrží a čerpadlem ucpáno.	Odmontovat a vyčistit. případně profouknout stlačeným vzduchem.
		4. Síto filtru čerpadla ucpáno.	Vymontovat a vyčistit.
		5. Membrána benzinového čerpadla protřena nebo propouští.	Vyměnit.
		6. Potrubí mezi čerpadlem a karburátorem ucpáno.	Odmontovat a vyčistit.
	Do karburátoru se nedostává benzín.	7. Nečistoty v karburátoru, vnitřní přívod zanesen.	Karburátor vyčistit.
	Karburátor nedodává směs.	8. Falešný vzduch v karburátoru.	Karburátor utěsnit a dobře připojit.
		9. Voda v benzínu.	Vyměnit náplň nádrže, karburátor vyčistit.
		10. Trysky karbur. ucpány.	Vyčistit.

Poruchy a jejich odstranění

Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
A. Motor nelze spustit.	III. Zapalování není v pořádku.	1. Příliš velká vzdálenost elektrod svíčky.	Seřadit vzdálenost elektrod na 0,6 mm.
		2. Isolační materiál svíčky je poškozen.	Svíčku vyměnit.
		3. Svíčka znečištěna karbonem, olejem a pod.	Vyčistit.
		4. Nevhodné svíčky. (Nesprávná tepelná hodn.)	Svíčky vyměnit.
	Jiskra se ukazuje jen na některém válci.	5. Zapalovací cívka má špatný dotek.	Dotek opravit nebo cívku vyměnit, je-li závada uvnitř.
		6. Kontakty přerušovače se nezvedají.	Seřadit odtrh na 0,4 mm.
	Na konci přívodních kabelů není jiskra.	7. Kondensátor je vadný.	Vyměnit.
		8. Kabely svíček jsou porušeny nebo přetrženy.	Isolovat nebo vyměnit za nové.
		9. Primární okruh zapalovací cívky je špatně zapojen.	Kabely správně zapojit.
		10. Střední dotekový uhlík ve víčku rozdělovače nedosedá.	Uvolnit, případně vyměnit.
		11. Doteky ve víčku rozděli. znečištěny (opáleny).	Vyčistit. Ne benzínem!
		12. Kabelové koncovky ve víčku nemají dotek.	Správně zasadit, případně vyčistit nebo opravit.
		13. V rozdělovači nebo v přerušovači je voda nebo olej.	Vyčistit a důkladně vysušit.
		14. Víčko rozdělovače je prasklé - probíjí.	Vyměnit.
		15. Doteky přerušovače opáleny nebo znečištěny.	Vyčistit, seřadit, případně doteky vyměnit.
		16. Páčka přerušovače zůstala viset.	Uvolnit.
A. Motor nelze spustit.	IV. Motor se otáčí těžko, nemá kompresi.	1. Ventily „visí“.	Uvolnit.
		2. Pístní kroužky „zapečeno“ nebo zlomené.	Motor demontovat, pístní kroužky uvolnit nebo vyměnit (v autoopravně). Dotáhnout.
		3. Uvolňovací svíčky.	Utáhnout.
		4. Uvolňovací hlav válců.	Utáhnout a hlavy dotáhnout.
		5. Malá nebo žádná vůle mezi dílkem ventilu a vahadlem.	Seřadit správnou vůli.
		6. Spálený ventil.	Motor demontovat, ventil vyměnit.
		7. Prasklá ventil. zpruha.	Vyměnit.
		8. Netěsné ventily.	Zabrousit.

Poruchy a jejich odstranění

Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
B. Motor se náhle zastavil.	Závady nejvíce pravděpodobné.	1. Došlo palivo.	Naplnit nádrž.
		2. Karburátor je ucpán nečistotou nebo vodou.	Pročistit trysky v karburátoru.
		3. Vadné nebo znečištěné svíčky.	Vyměnit nebo vyčistit.
		4. Přerušovač je defektní.	Přerušovač zkontrolovat.
		5. Kontakty přerušovače jsou opotřebovány.	Kontakty očistit a seřadit odtrh na 0,4 mm.
Další možné závady viz A II. a A IV.			
C. Motor ne spouští, zůstává stát.	I. Bezprostředně po natočení.	1. Benzin do karburátoru přitéká nedostatečně nebo vůbec ne.	Vyčistit síto přívodního potrubí, případně karburátor. Viz též A II.
		2. Netěsné benzinové potrubí.	Zkontrolovat a utěsnit.
		3. Jehlový ventil v přívodu paliva v karburátoru „visí“.	Vyčistit.
	II. Během několika minut po natočení.	1. Odvzdušňovací otvor v benzinové nádrži ucpán.	Vyčistit.
D. Motor nemá správný chod.	I. Motor běží nepravidelně.	1. Na motoru jsou netěsná místa, zejména v sacím potrubí.	Dotáhnout šrouby, případně nasadit nová těsnění.
		2. Karburátor dává chudou směs.	Vyčistit trysky, případně nechat seřadit karburátor.
		3. Plovák karburátoru je vadný.	Plovák vyměnit nebo opravit.
		4. Kontakty přerušovače se příliš oddalují nebo jsou opotřebovány.	Seřadit, případně doteky vyměnit.
		5. Příliš velký předstih nebo pozdní zážeh.	Zkontrolovat a seřadit okamžik zážehu.
	II. Motor vynechává.	1. Kontakty přerušovače se příliš oddalují (normálně 0,4 mm).	Seřadit a zkontrolovat.
		2. Páčka přerušovače vázne.	Páčku uvolnit.
		3. Zapalovací cívka je vadná.	Cívku vyměnit.
		4. Vadné svíčky.	Vyměnit.
		5. Vadný kondensátor.	Vyměnit.
		6. Vadná zapalovací cívka.	Vyměnit.
		7. Primární vinutí cívky má špatný dotek.	Doteky vyčistit a utáhnout.

Poruchy a jejich odstranění

Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
D. Motor nemá správný chod.	III. Směs exploduje v karburátoru.	1. Porucha v přívodu paliva.	Zkontrolovat, příp. utěsnit palivové potrubí.
		2. Nevhodné svíčky.	Vyměnit.
		3. Okamžik zážehu je chybně seřazen nebo zapalování se samovolně přestavilo.	Zkontrolovat okamžik zážehu a seřadit.
		4. Motor je studený.	Nechat déle vytažený knoflík samospouštěče.
	IV. Směs exploduje ve výfuku.	1. Karburátor dává příliš bohatou směs.	Uvolňovací tryška - dotáhnout!
		2. Karburátor „přetéká“ - hladina paliva nesprávně seřazena, příp. uzavírací jehla znečištěna nebo „visí“.	Hladinu paliva správně seřadit, případně jehlu vyčistit nebo uvolnit.
D. Motor nemá správný chod.	V. Motor se přehřívá.	1. Na motoru jsou netěsná místa, zejména v sacím potrubí.	Dotáhnout šrouby, případně nasadit nová těsnění.
		2. Karburátor dává chudou směs.	Nechat seřadit.
		3. Nevhodná svíčka.	Vyměnit.
		4. Okamžik zážehu nesprávně nastaven (pozdní zážeh).	Zkontrolovat a správně seřadit.
		5. Oběžné kolo ventilátoru uvolněno na hřídeli.	Závadu zjistit a odstranit.
		6. Málo oleje v motoru.	Doplnit na předepsanou míru.
		7. Přetržený nebo volný klínový řemen.	Řemen vyměnit případně správně napnout.
D. Motor nemá správný chod.	VI. Motor má malou akceleraci.	1. Nesprávně seřazený okamžik zážehu.	Zkontrolovat a seřadit.
		2. Závada v akceleračním zařízení karburátoru.	Nechat zkontrolovat a seřadit.
		3. V akceleračním zařízení karburátoru je voda.	Vyčistit.

Poruchy a jejich odstranění				
Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady	
E. Motor klepe.	I. Klepání přehřátým motorem.	1. Spojky zejména v sacím potrubí jsou netěsné. 2. Karburátor dává příliš chudou směs. 3. Chlazení není v pořádku.	Viz D—V. 1—6.	
	II. Klepání v ložiskách.	Slyšitelné tupé narázy kovu na kov.	1. Poškození ložisek některé z ojníkových hlav nebo ložisek klikového hřídele, způsobené nevhodným olejem nebo nesprávnou obsluhou.	Opravu provede autosprávkárna.
	III. Nesprávné zapalování.	Příliš tvrdá funkce, motor má trhavý chod.	1. Příliš velký předstih.	Seřadit správně bod zážehu.
	IV. Nevhodné palivo.	Jasně kovové zvonce, motor se přehřívá.	1. Nesprávné palivo (samozvnicení explosivní směsi, která má nízký bod vzplanutí).	Palivo vyměnit nebo zvýšit bod vzplanutí přidáním benzolu (na 6 dílů benzolu 4 díly benzolu).
	V. Explosivní vzplanutí.	Nesprávná funkce motoru. Chraplavý zvuk. Motor běží dál i při vypnutí zapalování.	1. Svíčka má malou tepelnou hodnotu. 2. Vnitřek váleč, kanálů nebo výfukového potrubí zanesen pevnými zplodinami hoření (karbon).	Zašroubovat správné svíčky. Nechat provést řádnou dekarbonisaci motoru, příp. výfukového potrubí.
	VI. Klepe píst.	Jasná stínění při startu. Obtížně spouštějí. Motor se přehřívá.	1. Pístní kroužky jsou připečeny a netěsní, nedostatečná komprese.	Motor nechat demontovat, vyčistit, kroužky vyměnit. Je-li nedostatečná komprese zaviněna vyběháním, nechat provést výbrus a výměnu pístů.

Poruchy a jejich odstranění			
Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
F. Červená kontrolní lampka ukazuje vadu.	I. Červená kontrolní lampka při stojícím motoru nesvítí.	1. Baterie je vybita. 2. Připoje baterie mají špatný dotek. 3. Žárovka červeného kontrolního světla nebo pojistka vadná.	Baterii nabít. Zkontrolovat, vyčistit a dotáhnout. Vyměnit.
	II. Kontrolní lampka při stojícím motoru svítí slabě.	1. Baterie je málo nabita. 2. Krátké spojení v kabelech. 3. Automatický regulátor dynama nemá spojení s hmotou nebo je vadný.	Dobít. Zkontrolovat, kabel zaisolovat nebo vyměnit. Místa doteku vyčistit a dotáhnout, případně regulátor vyměnit.
	III. Kontrolní lampka svítí, spojení klíčkem zapnuté, motor nelze spustit.	1. Přerušovač nesprávně seřizen. 2. Zapalovací cívka vadná. 3. Vadný kondensátor. 4. Krátké spojení v okruhu přerušovače. 5. Kabely svíček vadné nebo chybně připojeny. 6. Svíčky zaolejované nebo vadné. 7. Vadná pojistka (zapalovací cívky).	Viz též A II.—III. Zde najdete též další možné závady a jejich odstranění.
	IV. Kontrolní lampka při jízdě trvale svítí.	1. Automatický regulátor dynama je vadný. 2. Kabely nejsou správně připojeny. 3. Některý kabel je přetržen. 4. Pojistky jsou spáleny (krátkým spojením). 5. Uhlíky dynama vážnou. 6. Uhlík nemá následkem přepálení pera dotek. 7. Kolektor dynama je znečištěn. 8. Dynamo je vadné. 9. Řemen dynama volný nebo přetržený!	Vyměnit. Zkontrolovat a správně připojit. Vyměnit. Odstranit přechnu krátkého spojení, vyměnit pojistky. Uhlíky uvolnit. Vyměnit pero, příp. celý uhlík. Odborně vyčistit. Nechat opravit nebo vyměnit. Řemen napnout nebo vyměnit.

Poruchy a jejich odstranění				
Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady	
F. Kontrolní červená lampka ukazuje vadu.	V. Kontrolní lampka při určitých otáčkách motoru zhasne, při vyšších otáčkách svítí tmavě nebo dává kmitavé světlo.	1. Automatický regulátor dynama pracuje nesprávně nebo přerušované. 2. Automatický regulátor má špatné spojení s hmotou. 3. Hnací řemen dynama je volný nebo přetržený. 4. Automatický regulátor zůstává viset.	Vyměnit. Místa doteku vyčistit a spojení řádně provést. Řemen napnout nebo vyměnit. Regulátor může seřadit jen odborník.	
	G. Zelená kontrolní lampka ukazuje vadu.	I. Zelená kontrolní lampka při větších otáčkách zhasne.	1. Vadná žárovka v kontrolní lampě. 2. Vadný elektrický „hlídač tlaku“ na motoru. 3. Nedostatek oleje v klikové skříně. 4. Poškozené mazací potrubí. 5. Upaná přívodní trubka. 6. Zanešené síto v olejové nádrži. 7. Vadné olejové čerpadlo.	Vyměnit. Opravit nebo vyměnit. Kontrola se provede odpojením kabelu od elektr. „hlídače tlaku“ a připojí na hmotu. Nerozsvítí-li se kontrolní žárovka, je vadná, rozsvítí-li se, je nutno hledat závadu v „hlídači“ a je-li ten v pořádku, pak teprve v mazacím systému motoru. Doplnit na předepsaný stav. Vadné místo vyhledat a opravit. Vyčistit, případně vyměnit. Vyčistit. Rozebrat, vadné součásti vyměnit, přezkoušet.
	II. Zelená kontrolní lampka svítí, když je motor v klidu.		1. Krátké spojení v elektr. „hlídači tlaku“ namotoru. 2. Přívodní kabel „hlídače tlaku“ utržen a dotýká se hmoty.	Přístroj opravit nebo vyměnit. Hned řádně připojit, aby byla jistota, že během jízdy je mazání kontrolováno.

Poruchy a jejich odstranění			
Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
I. Chybí žimnost ostatní elektrické výstroje. (Vady dynama, sponšité a zapalování uvedeny již v příslušných odstavcích u A až F!!!)	I. Žárovka ve světlometu, svítí, ukazovací směru nesvítí.	1. Vadná žárovka. 2. Spálená pojistka. 3. Svítilo těleso nemá spojení na hmotu.	Vyměnit. Nahradit novou. Spálí-li se však pojistka bezprostředně znovu, bude ve vedení zkrat a nutno příslušné vedení zkontrolovat a závadu odstranit! Místo připojení očistit a upevňovací šrouby dotáhnout!
	II. Žárovky se spalují.	1. Automatický regulátor dynama nemá dobré spojení s hmotou nebo baterií. 2. Automatický regulátor vadný - spotřebiče dostávají špičkové napětí dynama.	Místo dotyku očistit a spojovací šrouby dotáhnout! Regulátor vyměnit!
	III. Ukazovatel směru nevykřívá nebo vykřívá málo, ale žárovka uvítní se rozsvítí!	1. Spojení cívky elektromagnetu uvnitř ukazovatele přerušeno. 2. Cívka elektromagnetu spálena. 3. Čepy, táhla atd. zrezivělé. 4. Celuloidové kryty deformovány (teplem žárovky).	Provést řádné spojení. Nechat převinout, případně namontovat novou. Očistit, uvolnit a promazat! Celuloid vyměnit.
	IV. Elektrická houkačka	nehouká vůbec má špatný tón	1. Vadná pojistka. 2. Uvolněný kabel. 3. Špatný dotek u tlačítka. 4. Špatný dotek na hmotu.
		1. Nesprávné vyregulování membrány.	Očistit reg. šroubem, umístěným vzadu na houkačce pomalu vlevo nebo vpravo, až se dosáhne správného ladění tónu.

Poruchy a jejich odstranění

Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
I. Chybná činnost ostatní elektrické výstroje. (Vady dynamu, spouštěče a zapalování uvedeny již v příslušných odstavcích u A až F.)	V. Stírač stírá nepracuje správně!	1. Kartáčky opotřebené nebo visí. 2. Kolektor znečištěný. 3. Špatný dotek na hmotu.	Kartáčky vyměnit nebo uvolnit. Vyčistit benzinem, případně vyškřábat izolaci. Očistit, dotáhnout.
	VI. Baterie neudrží napětí.	1. Baterie je vadná. 2. Málo elektrolytu v baterii. 3. Mnoho elektrolytu v baterii (elektrolyt přetéká, pouzdro je vlhké a vzniká t. zv. bloudivý proud od + pólu k připevňovacímu pasu - čímž se baterie trvale vybíjí!). 4. Nabíjení je vadné, spotřebiče trvale odebírají proud z baterie, která není dobíjena.	Baterii vyměnit (původní poslat k opravě do výrobní továrny). Doplnit elektrolyt na správný stav (cca 15 mm nad deskami)! Pozor! Pro správnou činnost baterie je důležité dodržovat přesné předpisy pro nabíjení a zejména udržovat též správnou hustotu elektrolytu! Hladinu elektrolytu snížit na správný stav, pouzdro baterie řádně otřít do sucha! Viz F IV.!
J. Poruchy karburátoru.	I. Motor nečle do vyšších otáček, ale při pomalém chodu a při malých otáčkách běží. Při náhlém otevření škrticí klapky střílí do karburátoru.	1. Hlavní tryska je ucpána.	Vymontovat trysku, profouknout nebo protáhnout žíní (nikdy drátem nebo jiným tvrdým materiálem!!!).
	II. Motor často střílí do karburátoru a vycuchává!	1. Nedostatek paliva v plavákové komoře karburátoru.	Viz A II. 1 až 12!!

Poruchy a jejich odstranění

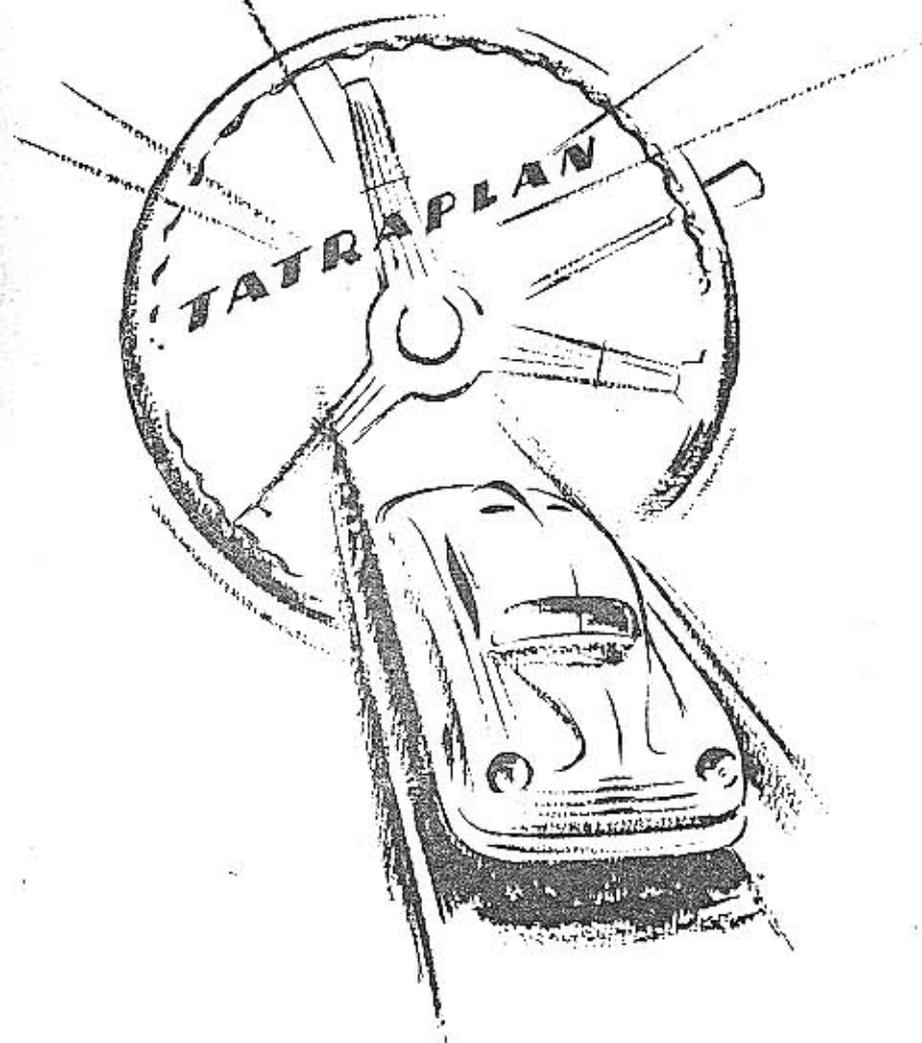
Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
J. Poruchy karburátoru.	III. Motor střílí do karburátoru jen po delší jízdě a při největším výkonu!	1. Nevhodné svíčky, způsobující samovznícení.	Nahradit svíčkami správných tepelných hodnot.
	IV. Při velkých otáčkách jde motor dobře, ale při menších vycuchává a střílí do karburátoru. Při zavřené škrticí klapce na pomalý chod se zastaví!	1. Vyrovnávací tryska je ucpána. 2. Tryska volného chodu je ucpána.	Vyčistit profouknutím nebo protažením žíní!!!
	V. Za studena nelze vozit do rozjetí. Za tepla jde při velkých otáčkách dobře, ale při menších se zastavuje. Při jízdě s kopce střílí do výfukového potrubí!	1. Tryska pro volný chod je ucpána.	Vyčistit profouknutím nebo protažením žíní!
K. Nesprávná činnost systému kapalinových brzd.	I. Zdvih brzdového pedálu příliš dlouhý!	1. Opatřebené obložení brzd.	Přiblížit čelisti k bubnům.
	II. Brzdový pedál se dá značně sešlápnout a pění!	1. Vzduch v brzdovém systému.	Odvzdušnit podle návodu.
	III. Brzdový pedál se dá značně sešlápnout, ač čelisti jsou správně seřizeny a brzdový systém odvzdušněn!	1. Ventil hlavního válce poškozen. 2. Sedla ventilů hlavního válce znečištěna.	Ventil vyměnit. Sedla ventilů očistit (nepoužívat ostrých nástrojů!!!).

Poruchy a jejich odstranění

Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady	
K. Nesprávná činnost systému kapalinových brzd.	IV. Brzdy účinkují teprve po několikerém sešlápnutí!	1. Vzduch v brzdovém systému. 2. Ventil hlavního válce poškozen. 3. Sedla ventilů hlavního válce znečištěna.	Odvzdušnit podle návodu. Ventil vyměnit. Sedla ventilů očistit!	
	V. Brzda povoluje, brzdový pedál se dá v krátké době po seřizení sešlápnout!	1. Nelétné potrubí. 2. Poškozeny manžety hlavního válce. 3. Poškozeny manžety brzdových válců.	Potrubí utěsnit. Poškozené manžety vyměnit. Poškozené manžety vyměnit.	
	VI. Předtím brzdy jde těžce sešlápnout a pomalu se vrací!	1. Bylo použito minerálního oleje nebo jiné nevhodné kapaliny. Gumové díly brzdy nabobtnaly, lepi a váznou.	Kapalinu vypustit, poškozené gumové díly vyměnit, brzdový systém propláchnout lžhem a zamontovat nové manžety i ventil hlavního válce!	
	VII. Brzdy se zahřívají!	1. Ruční brzda málo uvolněna. 2. Zpruhy čelistí zeslabeny. 3. Vytlučené nebo uvolněné závěsy čelistí. 4. Čelisti jsou příliš blízko brzdícího bubnu.	Ruční brzdou uvolnit. Zamontovat nové správné zpruhy. Oka čelisti vypouzdřit, případně nabobtnalou manžetu vyměnit. Čepy, uvolněné nůty správně dotáhnout! Čelisti správně nastavit!	
	VIII. Brzdy se samy zatahují!	1. Manžetou překrytý nebo nečistotou ucpáný otvor v hlavním válci. 2. Narážka pedálu nesprávně seřizena. 3. Nabobtnalá manžeta.	Ucpáný vyrovnávací otvor vyčistit, válec propláchnout, případně nabobtnalou manžetu vyměnit. Narážku pedálu seřídít tak, aby v klidu byl vyrovnávací otvor uvolněn! Manžetu vyměnit.	
	IX. Z doplňovací nádobky se za jízdy ztrácí kapalina.	1. Těsnění víčka nesedí správně.	Těsnění víčka správně usadit, případně k víčku přilepit!	

Poruchy a jejich odstranění

Základní úkaz	Další zjištění	Pravděpodobná příčina závady	Způsob odstranění závady
K. Nesprávná činnost systému kapalinových brzd.	X. Z doplňovací nádobky kapalina ubývá!	1. Potrubí nebo gumové manžety v kolech netěsní.	Potrubí utěsnit, gumové manžety vyměnit.
	XI. Brzdy málo brzdí, ač jsou správně seřizeny.	1. Obložení brzd je zalejované (na příkl. mazadlem, vytékajícím z nápravy).	Málo zalejované obložení lze omýt benzinem nebo opálit spájecí lampou. Více zalejované obložení je lépe vyměnit. Zjistit současně příčinu zalejování a potřebné opravit.
	I. Pist mazací pumpy lze lehce bez odporu sešlápnout.	1. Prázdná olejová nádržka. 2. Kulička ventilu zůstala viset. 3. Do vedení vnikl vzduch.	Doplnit olej. Drátem kuličku uvolnit. Odvzdušnit.
	II. Kolem pístu vsadit vytéká olej.	1. Uvolněné těsnění.	Utáhnout těsnící pouzdro na pístní tyči spec. klíčem.
L. Nesprávná činnost ústředního mazání.	III. Některé mazací místo propouští trvale olej.	1. Pist zůstává viset, takže těsnící kroužek v poloze klidu netěsní.	Povolit těsnící pouzdro jen tolik, kolik je nezbytně třeba!
	IV. Některé mazací místo nedostává žádný olej.	1. Příslušná vzduchová komůrka rozváděče je naplněna olejem, místo vzduchem!	Komůrku vyšroubovat, vylij z ní olej a znovu zashroubovat s řádným těsněním!

Upozornění!

Tato příručka není směrodatnou pro konstruktivní provedení a vybavení dodávaného vozu. Pracujeme stále na zdokonalení našich výrobků a vyhraujeme si proto vývojem podmíněné změny oproti vyobrazením nebo popisům zde uvedeným!